

20 DE ANI
ALUKÖNIGSTAHL

Board editorial: **Bruno Andreșoiu, Adrian Ciocăzanu**

Coordonator proiect: **Adriana Șerban – Alukönigstahl**

Texte: **Anca Rotar**

Grafică: **Cătălin Artenie**

Fotografii: **Schüco International, Șerban Bonciocat, Andrei Creangă, Cosmin Dragomir, Marius Grigore, Dacian Groza, Andrei Mărgulescu, Ștefan Tuchilă**

Procesare imagine: **Cristian David**

Corectură: **Andreea Amzoiu**

Toate drepturile sunt rezervate. Ele sunt protejate de legile în vigoare privitoare la dreptul de autor. Orice reproducere totală sau în detaliu, prin orice fel de mijloace de copiere sau transmisie, este interzisă fără acordul editurii Igloo Media și al societății Alukönigstahl.

București, © **igloomed**ia, 2015

20 DE ANI

ALUKÖNIGSTAHL

06_07	ALUKÖNIGSTAHL ÎN ROMÂNIA, AVENTURA CONTINUĂ
08_13	OPERA CENTER
14_19	SEDIU UAR
20_25	BUCHAREST NORTH GATE
26_31	VICTORIA CENTER
32_37	NUSCO TOWER
38_43	SWAN OFFICE & TECHNOLOGY PARK
44_49	CITY GATE
50_55	EUROTOWER
56_61	WILLBROOK PLATINUM BUSINESS & CONVENTION CENTER
62_67	GOLDEN BLITZ CENTER
68_73	CRYSTAL TOWER
74_79	SKY TOWER
80_85	MONOLIT SQUARE
86_91	FLOREASCA CITY CENTER OFFICE
92_97	SEDIUL UNICREDIT ȚIRIAC BANK
98_103	LSG HEAD OFFICE BUILDING
104_109	CSDA SIRIULUI
110_115	THE OFFICE
116_121	CITY BUSINESS CENTRE
122_127	URBAN SPACES

ALUKÖNIGSTAHL ÎN ROMÂNIA, AVENTURA CONTINUĂ

Era anul 1995 când ALUKÖNIGSTAHL intra pe piața din România și livra cele dintâi sisteme de profile din aluminiu pentru primii noștri clienți. A fost o aventură care ne-a adus o gamă variată de proiecte și, nu în ultimul rând, prieteni și ambasadori ai soluțiilor pe care le furnizăm. Evoluția noastră pe parcursul celor 20 de ani, alături de clienții și partenerii noștri, atât în ceea ce privește soluțiile tehnice oferite, cât și serviciile oferite, a fost susținută de cei 150 de ani de experiență ai concernului ALUKÖNIGSTAHL, care se află de 5 generații în proprietatea familiei König. În aceste două decenii de activitate am crescut împreună cu partenerii noștri din toată țara, alături de care gândim și realizăm soluții arhitecturale personalizate pentru diverse proiecte, de dimensiuni mai mari sau mai mici. Lor le datorăm succesul nostru, de aceea filosofia ALUKÖNIGSTAHL este să venim în întâmpinarea partenerilor noștri cu cele mai bune soluții, cu cele mai bune produse și cele mai bune servicii. Rețeta succesului nostru este: angajament, continuitate, încredere și calitate.

Aventura va continua, susținută de permanenta noastră provocare în găsirea de noi căi de a crea o valoare pe termen lung – atât pentru noi, cât și pentru clienții noștri. Odată cu dezvoltarea continuă a echipei tehnice și de vânzări, cu extinderea spațiului de depozitare, suntem pregătiți să stăm alături de parteneri și clienți, pentru a găsi cele mai avansate soluții arhitecturale pentru proiectele care se vor dezvolta, pentru cel puțin încă 20 de ani.

Prin acest album, mulțumim tuturor celor care ne-au acordat încrederea lor. Cele 20 de proiecte prezentate aici sunt doar o mică parte din cele realizate, însă toate proiectele, împreună cu cei care le-au gândit și le-au transformat în realitate, sunt la fel de importante pentru noi.

Dipl. Ing. Attila Beer,
Administrator
ALUKÖNIGSTAHL

OPERA CENTER

Situată la intersecția străzilor Costache Negri și Dr. Staicovici, la frontul Splaiului Independenței, clădirea de birouri Opera Center ocupă un lot cu o lungă și complicată istorie.

În 1998, când au fost demarate lucrările pentru degajarea terenului, acesta era format din câteva loturi separate, aspectul general fiind de spațiu rezidențial urban. Coloane urâțite de vreme închideau latura sudică, terase părăsite, betonate la diferite nivele brăzdau parcul, iar un bar-bufet-restaurant era amenajat într-o baracă din tablă cu grilaje din fierbeton.

La rândul său, subsolul era traversat de rețele și lucrări edilitare: o magistrală de termoficare care alimenta Casa Poporului, cabluri de alimentare cu energie electrică și conducte, frânturi de pereți mutați de la construcția metroului, precum și un mare canal colector.

Clădirea de birouri pe care o cunoaștem în prezent are șapte etaje și două subsoluri – parcaje, însumând o suprafață totală de 17 500 mp.

Ea se detașează de calcanul primului rând de case și dimensional de arhitectura contextuală. Însă, fațada alternează asize de travertin de culoare pastelată, caldă, cu suprafețe vitrate de nuanțe verzi, preluând într-o formulă abstractizată elemente decorative care se regăsesc la clădirile din împrejurimi, precum și tablă

galvanizată pe parapetii laturilor orientate către cartierul Cotroceni, un material utilizat frecvent la acoperișuri.

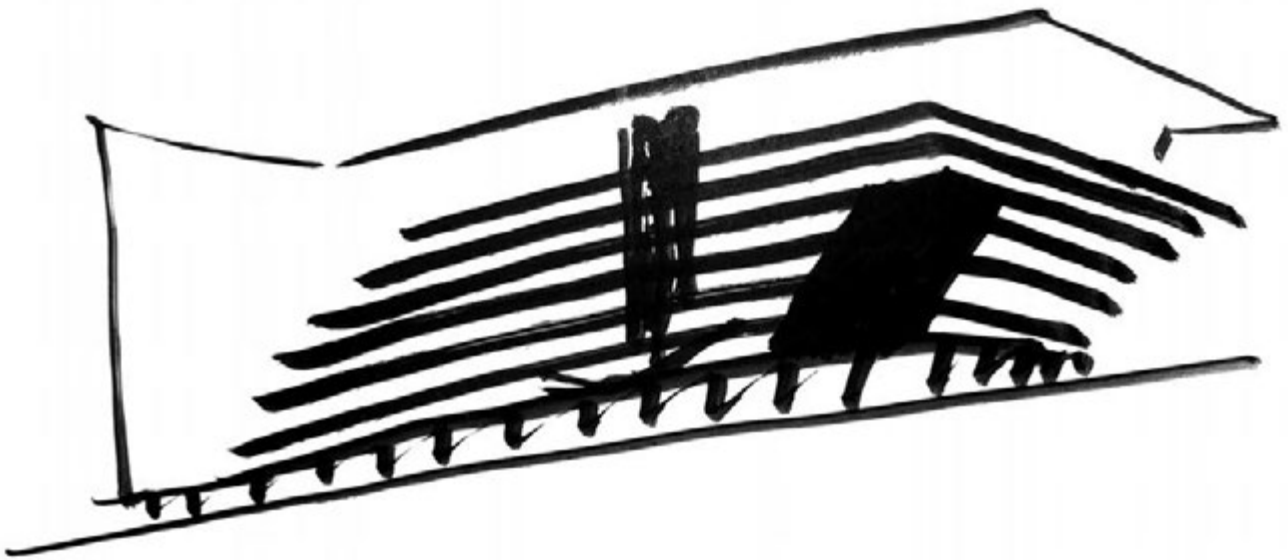
Parterul este marcat de o retragere a volumului prin care s-a obținut un culoar punctat de stâlpi de susținere, iar în interior, holul central cuprinde recepția, un bufet, un restaurant și magazine.

Un atrium central potențează atmosfera creată de spațiile ample, datorită luminii naturale care pătrunde prin acoperișul de sticlă. Patru lifturi și o scară de urgență se găsesc la fiecare nivel conform reglementărilor legislative specifice.

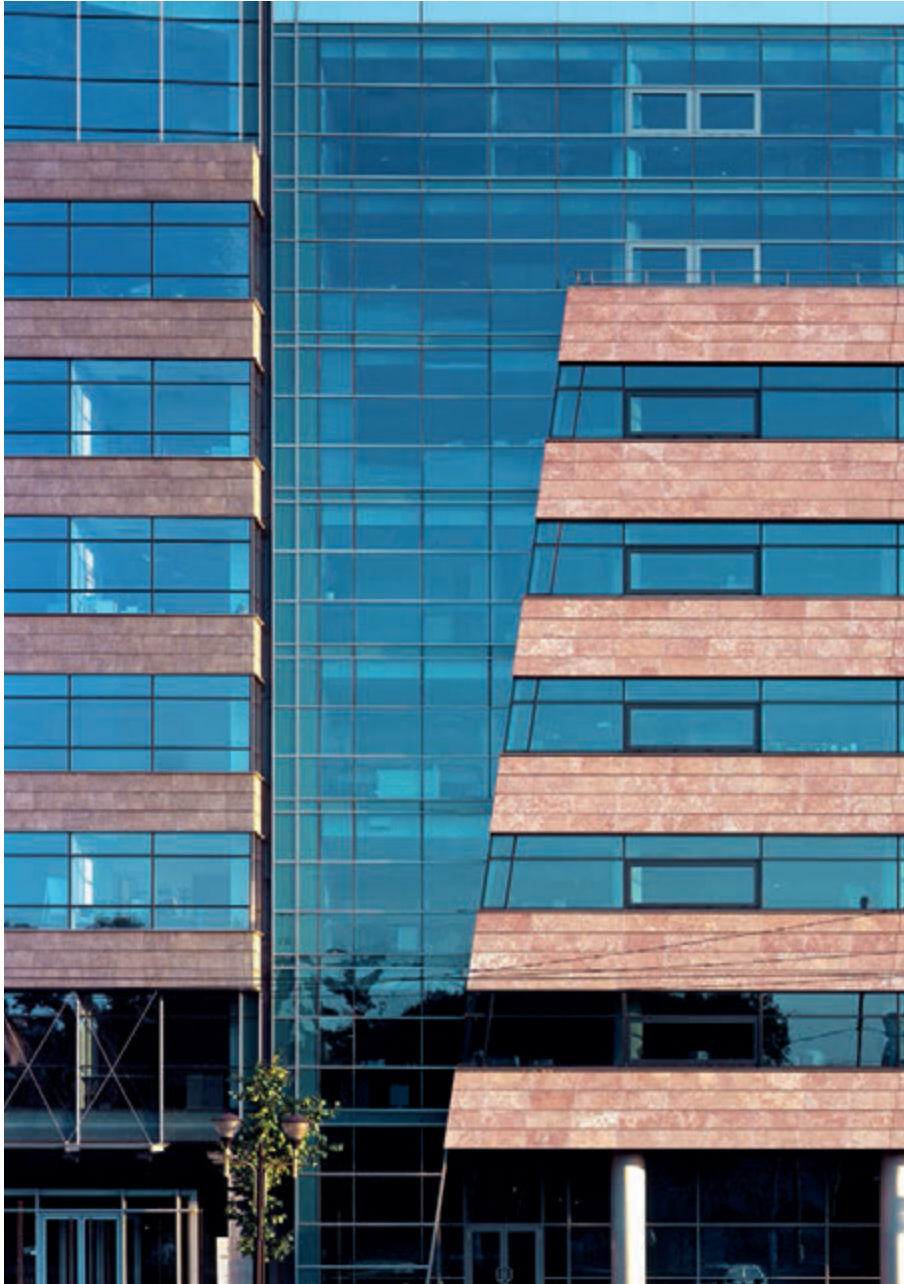
Nivelurile 1-7 au o suprafață de 11 000 mp destinată birourilor, proiectate pentru a permite maximum de flexibilitate, obținută prin modularea spațiilor și folosirea planurilor deschise. Facilitățile tehnologice avansate, spațiile aerisite destinate birourilor, plastica și cromatica exteriorului, volumul simplu și perspectiva cuprinzătoare sunt trăsăturile ce conferă individualitate clădirii.

PROIECT: DSBA, arhitecți: Dorin Ștefan, Mirel Leventer, Anda Ștefan, Flavia Roșu, Tiberiu Boșman, Radu Negulescu, Emil Roșca, Ioana Isăilă

FINALIZAT: 2002

SEDIU UAR

Construită la sfârșitul secolului al nouăsprezecelea, ca reședință individuală, clădirea din strada Demetru Ion Dobrescu numărul 5 a fost distrusă în decembrie 1989, rămânând să marcheze, incinerată și năpădită de vegetație, colțul Pieței Revoluției dintre clădirea Senatului și cea a Bibliotecii Universitare. Odată ajunsă în proprietatea Uniunii Arhitecților din România, a fost inițiată o operațiune de salvare a cărei primă fază a fost un concurs.

Proiectul câștigător a propus conservarea și revitalizarea clădirii aflate în ruină, prin exploatarea potențialului simbolic și compozițional al amplasamentului și, de asemenea, o conversie funcțională, toate în perimetrul a 216 mp. Echilibristica arhitectonică a soluției constă într-o construcție nouă de aproape 30 m înălțime, crescută din coaja celei vechi, a cărei structură nu afectează nimic din fondul existent.

Inițial, intervenția se prevedea a fi una dublă, una pe terenul situat pe strada D. Dobrescu nr. 5 și o alta, încă nerealizată, pe terenul situat pe strada D. Dobrescu nr. 7-11. Intervenția finalizată a însemnat conservarea zidurilor exterioare ale construcției-monument existente, recompartimentarea și refuncționalizarea ei, precum și realizarea unei construcții noi, inserată în cea existentă,

cuprinzând birouri și spații de expunere cu accesul și circulațiile aferente și un bar la subsol și anexe. Zidurile sparte sunt prinse cu delicatețe în membrana noului volum abstract și transparent, ca un simbol al acceptării tuturor etapelor din istoria zonei.

Pe parcela alăturată se propune construcția unui corp cu patru niveluri, conținând galerii comerciale și parter liber în frontul străzii D. Dobrescu și un corp cu 5 niveluri în lungul străzii Boteanu cu spații comerciale și o parcare cu niveluri sub- și supraterrane. Tot în lungul străzii Boteanu se prevede amenajarea unui spațiu public și corectarea profilului stradal, astfel încât trotuarul să se lărgască în fața bisericii cu același nume. Soluția completă are, așadar, în vedere un ansamblu arhitectural care preia necesitățile zonei la nivel compozițional, istoric, spațial și funcțional. Pentru moment, clădirea finalizată reprezintă un stadiu intermediar, întruchipând speranța pentru un București mai frumos.

PROIECT: TOTALDESIGN, arhitecți: Dan Marin, Zeno Bogdănescu

FINALIZAT: 2003

BUCHAREST NORTH GATE

Situat în nordul Bucureștiului, în zona Pipera-Tunari, care a devenit, în ultimii ani, una dintre cele mai importante zone pentru dezvoltările imobiliare, ansamblul North Gate, format din două volume cu înălțimi inegale, este inspirat de aspectul unui bloc de gheață spart în două. Fațadele au un caracter dinamic, rezultat dintr-un joc aleatoriu între suprafețe de sticlă verde, albastră, transparentă și neagră, fiecare fiind dominată de o anumită culoare. De asemenea, ele reflectă, în asociere cu punctul cardinal spre care sunt îndreptate, o altă temperatură și o altă lumină. Aceasta este rece și clară spre Est, unde fațada este dominată de culori vii – albastru și verde –, și calmă și adâncă pe fațada Vest, cu vitraj negru. Jocul luminii pe suprafețele plane de sticlă transformă fațada cea mai lungă, cea estică, într-o oglindă de apă verticală. Formele tranșante, muchiile vii și profilul îngust al crevasei dintre cele două corpuri de clădire accentuează ideea de scindare a blocului de gheață. Spațiul dintre cele două clădiri este populat de o serie de banchete – jardiniere cu forme rotunjite, diferite ca dimensiuni și culoare. În câțiva ani, vegetația va pătrunde în crevasă, crescând în mijlocul discurilor colorate, sub lumina mereu schimbătoare a razelor reflectate între cei doi pereți paraleli de sticlă. Parterul, cu o suprafață construită redusă, permite extinderea suprafeței umbrite de la nivelul solului până

în interiorul clădirii, făcând din spațiul destinat cafenelelor un loc plăcut și retras. În interior, un perete vast, placat cu piatră închisă la culoare și lustruită, ghidează pașii spre zona circulațiilor verticale. Imaginea dinamică a fațadei estice se încheie abrupt în partea superioară printr-o fantă întunecată și adâncă – umbra unei copertine albe și tăioase, care se avântă între 6 și 12 metri în consolă deasupra fațadei. Deși subsolul se extinde sub 90% din suprafața parcelei, pentru asigurarea numărului necesar de parcuri fără prevederea unui al doilea nivel subteran, lipsa vegetației nu se resimte la fel de acut ca în cazul altor clădiri. Atmosfera răcoroasă, umbrită a aleii pietonale dintre cele două clădiri reface imaginea unui spațiu urban ce pare că face parte dintr-un oraș al viitorului din care natura a fost exclusă și apoi recreată în mod artificial prin ingeniozitatea utilizării materialelor și a orientării față de punctele cardinale.

PROIECT: ARCHITECTSERVICE, arhitecți:

Constantin Ciurea, Sorin Diaconescu

COAUTORI: arh. Cristina Barna, arh. Marius Mancaș, arh. Diana Măinescu, arh. Vlad Moraru, cond. arh. Marian Spănu

FINALIZAT: 2006

VICTORIA CENTER

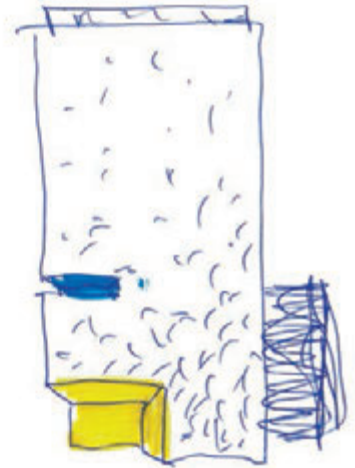
Proiectul de arhitectură a avut drept punct de plecare interpretarea și sintetizarea unui context puternic din punct de vedere istoric și stilistic – Calea Victoriei –, cu accent pe textura fațadelor și profilul stradal. Fiind vorba de o zonă protejată, unde ridicarea de construcții noi trebuie să corespundă condiționărilor impuse de Comisia Monumentelor, imaginea tipică a unei clădiri de birouri cu pereți-cortină ar fi fost inoportună. Prin urmare, arhitecții au optat pentru o imagine exterioară relativ independentă de cea interioară, având în comun doar simplitatea și acuratețea exprimării și căutarea unui aspect unitar, dar lipsit de monotonie.

Conceptul abordat în tratarea fațadei sugerează un joc de pixeli, reprezentați de panourile de sticlă și piatră, după o logică a eliberării volumului, care devine mai ușor pe măsură ce se înalță, la nivelurile superioare predominând sticla. Structura este realizată din stâlpi și diafragme de beton armat, dispuse pe o tramă regulată și cu un nod principal de circulație ușor descentrat. Clădirea cu 14 niveluri (trei subsoluri, parter, mezanin și nouă etaje), retrasă la parter și decupată la nivelul terasei de la etajul trei, are meritul de a stabili un dialog ambivalent cu contextul urban imediat. Pe de o parte, ea se detașează de acesta prin cromatică, altimetrie și limbaj stilistic, iar pe de altă parte se integrează cu ajutorul micilor detalii care-i aduc și personalitate.

Piatra de calcar de pe fațadă și grilajul vitrinei parterului trasează o linie de continuitate a stilului din zonă cu arhitectura modernă a clădirii. Porticul rezultat din retragerea parțială a parterului amintește de curțile caselor învecinate, iar gardurile din fier forjat sunt reinterpretate în dantela metalică cu care este tratată zona de acces. De asemenea, porticul, alături de terasa decupată a etajului 3, reprezintă un reper ce marchează nivelul clădirilor vecine – mai precis, parterul liber și înălțimea maximă a clădirilor de epocă. Astfel, noua clădire reprezintă, în același timp, un omagiu adus specificului istoric al zonei și o dorință de reînnoire. În ceea ce privește eficiența energetică, Victoria Center a obținut calificativul Very Good în cadrul clasificării BREEAM.

PROIECT: PZP ARHITECTURA / AUKETT FITZROY ROBINSON, arhitecți: Liviu Zăgan, Dan Bălăneanu, Costin Beekman, Răzvan Blendea, Robert Popescu / Paul Phillips, Monika Mayova

FINALIZAT: 2009

NUSCO TOWER

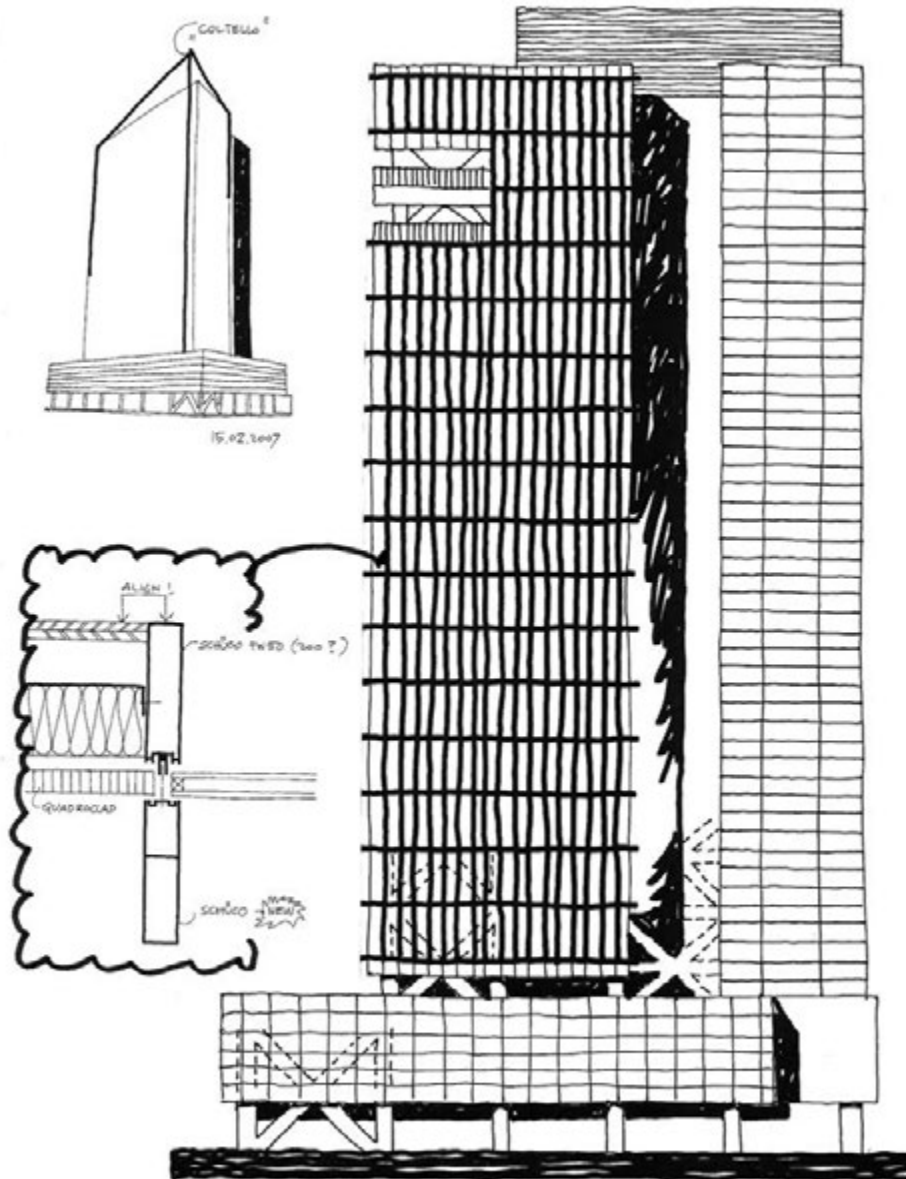
Nusco Tower s-a dorit, de la început, a fi o clădire calmă și serioasă, care să exceleze, în primul rând, prin normalitate. Amplasată în apropierea Pasajului Pipera, structura se află acum în compania unor centre de afaceri și comerciale precum SkyTower, Promenada Mall, Skanska și Bucharest One, însă la vremea demarării proiectului, contextul construit era definit de o construcție cu 6 etaje proiectată la începutul anilor '90, un showroom de autovehicule și o spălătorie cu o poziție destul de inoportună în cadrul intersecției. În aceste condiții, setarea conținutului și parametrilor viitorului imobil a presupus și un efort de anticipare a scării și naturii dezvoltărilor ulterioare.

Sub aparenta simplitate se ascunde o lucrare complexă, ce reunește multe sisteme diferite. Astfel, Nusco Tower nu este o simplă clădire de birouri, ci cuprinde și un mic centru comercial situat la parter și primul etaj, ce ocupă aproximativ 3 000 din cei 24 000 mp supratecani ai imobilului. Alți 12 000 mp reprezintă suprafața a trei subsoluri ocupate de un parcaj pentru 320 de mașini. După terminarea celor 18 etaje ale turnului, beneficiarul a solicitat extinderea sa printr-un spațiu duplex pentru o funcțiune specială, prin care clădirea a atins înălțimea de 84 m.

Cele două volume principale, articulate de traseul a trei dintre cele șase lifturi panoramice, au fost concepute ca răspuns la vecinătățile lotului. Astfel, primul dintre acestea, orientat către zona lacurilor din nord, este vitrat în întregime, iar cel de-al doilea este dotat cu o fațadă tip cortină predominant opacă, cu ferestre izolate, asigurând intimitatea în raport cu construcțiile situate la sud. Parterul este închis cu o vitrină în care sunt integrate două uși turnante „all glass”, precum și mai multe uși duble normale pe rame din aluminiu.

Scara mare a proiectului nu exclude atenția față de detalii, evidențiată prin diafragmele triangulate din beton armat și oțel, scările arhitecturale care leagă cele două niveluri ale spațiului comercial sau etajul tehnic cu utilajele suprapuse pe două rânduri și ascunse în spatele unui ecran din lamele de aluminiu.

PROIECT: WESTFOURTH ARCHITECTURE,
arhitecți: Călin Negoescu, Cristian Craioveanu
FINALIZAT: 2009

SWAN OFFICE & TECHNOLOGY PARK

Una dintre puținele construcții românești cu certificare sustenabilă BREEAM și declarată de Consiliul Român pentru Clădiri Verzi drept „Proiectul Verde al anului 2011”, SWAN Office and Technology Park este un exemplu de arhitectură inteligentă, responsabilă față de mediu și de utilizatorii ei. Cu un aspect exterior discret, complexul se remarcă prin numeroase inovații în sfera tehnică, ce constituie soluții invizibile, dar eficiente, care generează un spațiu funcțional și sănătos.

Cu o suprafață construită de peste 29 000 mp, ansamblul este format din trei corpuri de clădire dispuse după o axă de compoziție longitudinală. Perfect aliniate formei terenului, aripile nordice Kingston și Henley închid vizual spațiul delimitat pe latura lungă de corpul Windsor, însă fiecare dintre acestea propune scenografiei de ansamblu retrageri sau volume proprii. Se creează astfel un fel de bulevard pietonal („Thames Boulevard”), punctat ritmic de alveole atent amenajate ce invită la dialog și relaxare.

Operațiunile energetice necesare clădirii sunt monitorizate prin sistemul BMS, iar apa de ploaie este captată de pe acoperișuri, filtrată și refolosită în irigarea spațiilor plantate și în toate celelalte tipuri de consum aferente unor spații de birouri. Apa potabilă, în schimb,

este obținută după filtrarea celei obținute din puțurile excavate pe sit. Din acest punct de vedere, SWAN poate funcționa autonom față de rețeaua locală de utilități.

O observație frecventă în legătură cu proiectele sustenabile dezvoltate în locații greu accesibile este că, de fapt, proiectul ajunge să încurajeze emisiile indirecte de gaze toxice prin transportul individual al angajaților spre/de la muncă. Din această perspectivă, amplasarea SWAN Office and Technology Park în afara capitalei și a liniilor ei de transport public poate părea surprinzătoare. Pentru a reglementa acest aspect, încă de la deschiderea ansamblului a fost implementat un plan de transport: două noi linii de autobuz au fost create pentru a conecta stația de metrou Pipera și Aeroportul Băneasa de SWAN, iar în timpul orelor de vârf există un serviciu de suplimentare a acestora cu autobuze private.

PROIECT: STUDIO 10M, arhitect: Adrian Emilian Zerva în asociere cu HPP International

COLABORATORI: arh. Cristian Iacob, arh. Alex Sima, arh. Daniela Elena Zerva, arh. Andreea Cel Mare, arh. Adrian Buțurcă

FINALIZAT: 2010

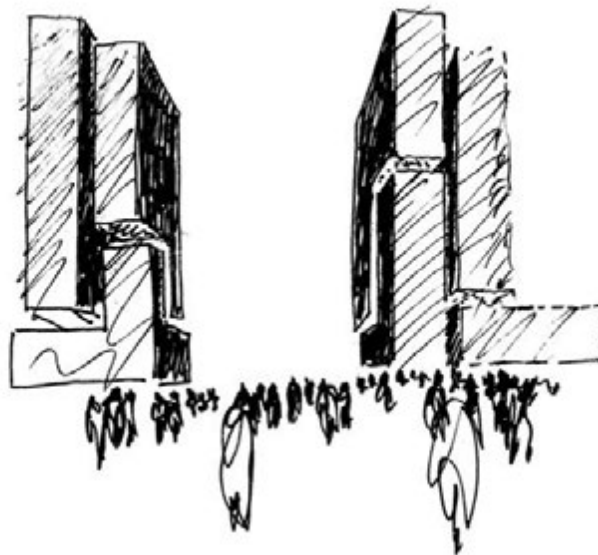
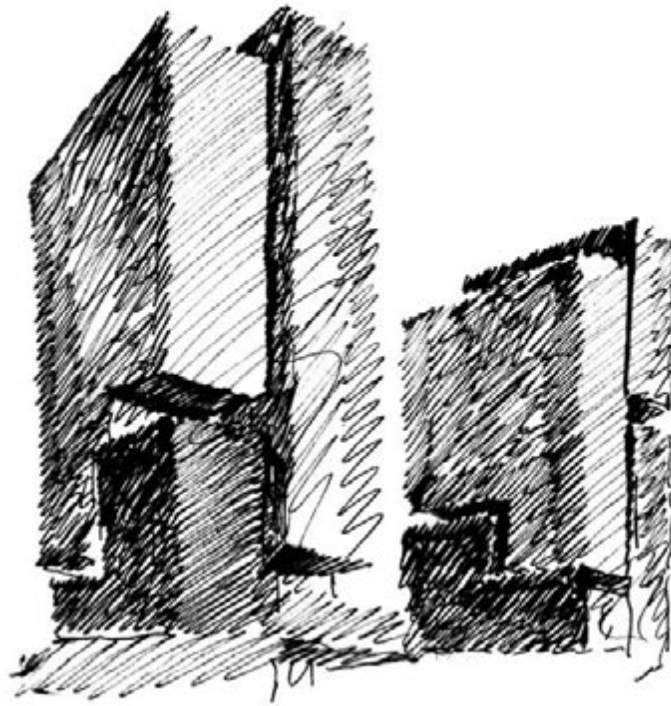

CITY GATE

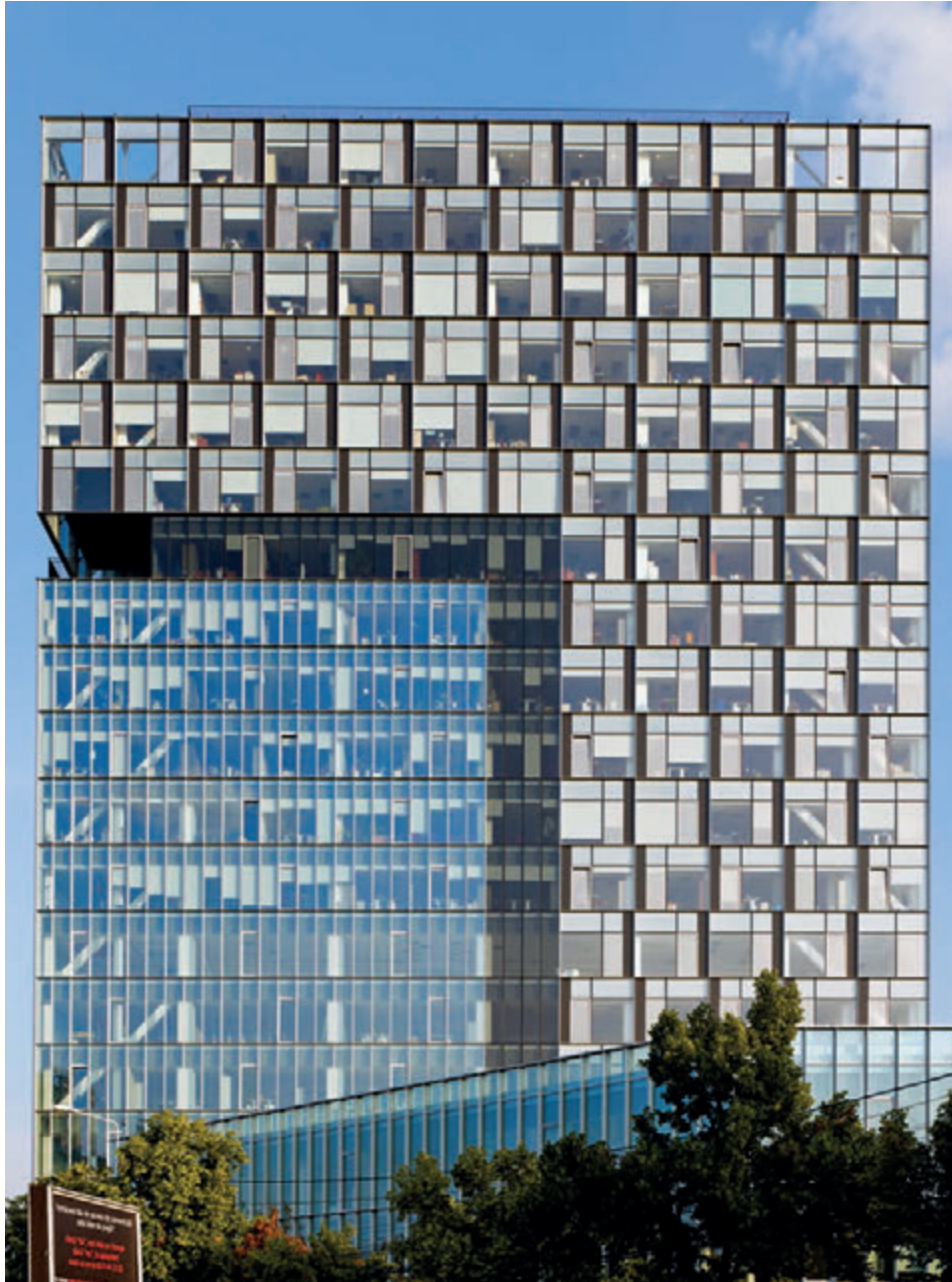
Dincolo de funcțiunea de important centru de afaceri, complexul City Gate deține și un rol simbolic, marcând intrarea atât în partea centrală a Bucureștiului, cât și în ansamblul expozițional Romexpo. Amplasate în oglindă, cele două clădiri ordonează vecinătățile, generând o mini-piațetă ce realizează o trecere treptată din stradă spre incinta complexului. Structurile nu sunt atât turnuri, cât „lame” sau „bare” de 18 etaje, fiecare având înălțimea de 75 m, latura lungă de 50 m și latura scurtă de 25 m. Legătura dintre ele se realizează în subteran, prin intermediul unui garaj amenajat pe trei niveluri. Conceptul arhitectural a pornit de la ideea de dualitate, fiecare din cele două clădiri constituind o „poartă”, un obiect de sine stătător, dar în a cărei componență intră două volume diferite. La rândul lor, aceste volume s-au conturat ca urmare a deciziei de a amplasa spațiile de birouri de o parte și de alta a nucleului central – de circulație și servicii – care constituie articulația volumetrică între cele două elemente. Fiecare dintre aceste elemente este, la rândul lui, o „poartă”, în structura lor existând două componente diferențiate prin tratamentul anvelopei exterioare și separate de un etaj retras la capetele clădirii. Retragera este realizată prin ieșirea în consolă cu 8 m a celor două registre ale fațadei, superior și inferior, creând astfel

un joc volumetric care contribuie la caracterul dinamic al compoziției. Două corpuri cu trei etaje sunt atașate la baza fiecărei clădiri pentru a genera mai mult spațiu disponibil la nivelurile inferioare ale complexului. Tratamentul fațadei a constituit un element esențial în cadrul definirii conceptului. Diferențierea dintre registrele inferioare și cele superioare, prin alcătuirea și aspectul peretelui cortină, accentuează dualitatea urmărită în compoziție. Anvelopa volumelor superioare este modulată pe 4,20 m, la jumătate de travee, aspectul unitar fiind obținut prin introducerea unui panou vertical de sticlă de 1,20 m lățime. Acesta creează un L în cadrul modulului, disimulând diferențierea dintre elementele „vision” și cele opace. Relația evidențiată în proiectul de arhitectură, între cele două clădiri, pe de o parte, și diferitele secțiuni ale fiecărei clădiri, pe de alta, subliniază în mod constant conceptul de dualitate implicit în imaginea simbolică a unei porți.

PROIECT: WESTFOURTH ARCHITECTURE,
arhitecți: Vladimir Arsene, Călin Negoescu, Onar Gerelioglu, Raluca Ionescu, Antoniu Craiovan
FINALIZAT: 2011

EUROTOWER

Situată în zona intersecției bulevardelor Barbu Văcărescu și Lacul Tei, clădirea EuroTower constituie un nou – și necesar – reper urban, ce contrazice imaginea tipică a unui turn de birouri din Bucureștiul post-comunist. Retragera de la limitele proprietății private vecine s-a făcut prin raportarea la două laturi ale unui sit triunghiular. Pasul următor a fost compensarea volumetrică, cu scopul echilibrării corpului construit propus, într-o manieră care să respecte, totuși, retragerile de la care se pornise. În consecință, silueta imobilului de pe Barbu Văcărescu pare să nu aibă nimic în comun cu maniera curentă, ultra-simplificatoare, de a concepe turnuri de birouri. Înălțimea lui (de 80 de metri) îl face, însă, o prezență greu de ignorat de la distanță. Clădirea se deschide spre arterele care o mărginesc, generând o serie de spații urbane. De-a lungul laturii amplasate pe Bulevardul Lacul Tei, porticul înalt de la parter atrage fluxul circulației pietonale. De altfel, spațiile de vocație (semi)-publică sunt amplasate la acest nivel. Proiectul creează chiar și o piațetă, spre Barbu Văcărescu. Modul de configurare al acestuia se raportează direct la vecinătăți, dar și la clădirea nouă ce a generat-o, noul spațiu fiind amplasat chiar sub porțiunea P+4 a turnului. Astfel, investiția privată a

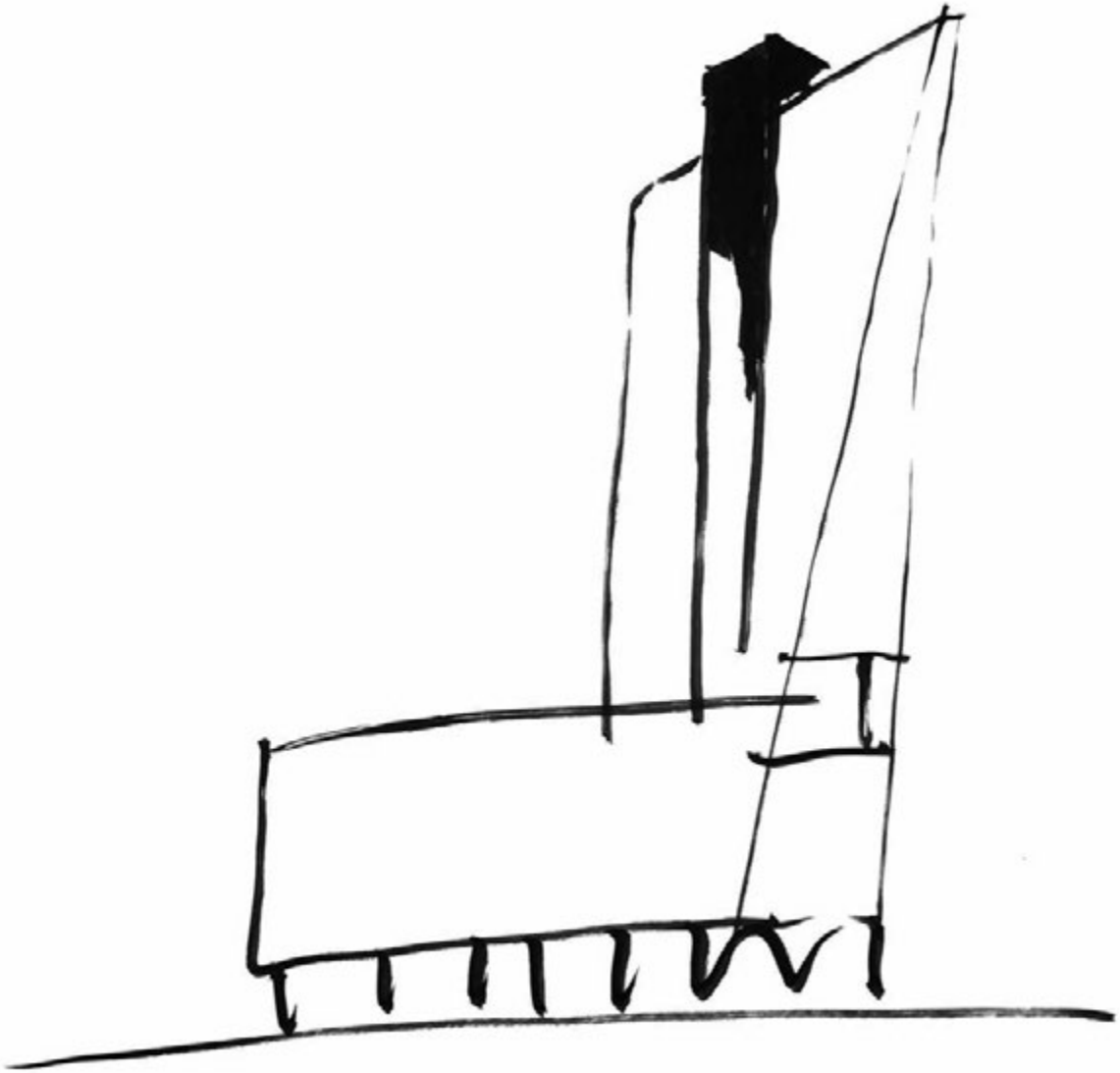
EuroTower donează orașului suprafețe considerabile de teren amenajat, răspunzând problemei mereu actuale a unui București lipsit de puncte de întâlnire sau spații lizibile, atrăgătoare public. Din nou, aplecarea spre context a propunerii se face după două scări: cea imediată (zonală) și cea urbană.

În definitiv, problema cea mai presantă a arhitecturii ce ia loc în capitala post-revoluționară este cea a coeziunii sociale. Speculația imobiliară, factor ultra-important în peisajul contemporan, a îndepărtat cel mai adesea arhitectura de adevărata ei menire: cea de a crea spații semnificante, prin care oamenii se orientează și cu care ei se identifică. Proiectul EuroTower se distanțează cu succes de acest stereotip, oferind un exemplu de arhitectură care folosește intervenția privată drept mijloc de dialog cu problemele orașului, o arhitectură pro-București.

PROIECT: DSBA, arhitecți: Dorin Ștefan, Adrian Arendt (șef de proiect), Anda Ștefan, Alexandru Pop (până în 2006), Corina Fodor (din 2009)

COLABORATORI: arh. Oana Androi, arh. Daniela Gheorghiu, arh. Alexandra Mirea, arh. Emil Roșca

FINALIZAT: 2011

WILLBROOK PLATINUM BUSINESS & CONVENTION CENTER

Constituindu-se într-un ansamblu de clădiri cu un regim de înălțime moderat (S+P+5E), Willbrook Platinum Business & Convention Center se situează la ieșirea din capitală, pe șoseaua București-Ploiești. Prezență puternică, dar discretă prin integrarea armonioasă în peisajul înconjurător, proiectul este definit de folosirea materialelor simple.

Cu o suprafață desfășurată de 65 000 mp, complexul este alcătuit din două structuri cu regim de înălțime S+P+5E, ce comunică prin intermediul unui coridor spațios. În ceea ce privește materialele folosite, plăci pentru fațade ventilate din fibrociment, sticlă și oțel se combină într-o compoziție arhitecturală modernă, care satisface deopotrivă standardele estetice și de sustenabilitate, proiectul obținând pre-certificare LEED pentru nucleu și anvelopantă. Pentru un aport generos de lumină în interior și priveliști spectaculoase asupra vegetației abundente din vecinătate, fațadele sunt realizate aproape în întregime din sticlă și încadrate pe toate muchiile de benzi opace, în nuanțe neutre, placate cu panouri de fibrociment, ceea ce conferă clădirii un pronunțat caracter geometric.

Parterul este retras și finisat în culori mai închise, creând, astfel, senzația de suspendare a clădirilor deasupra terenului. Copertina amplasată la intersecția dintre

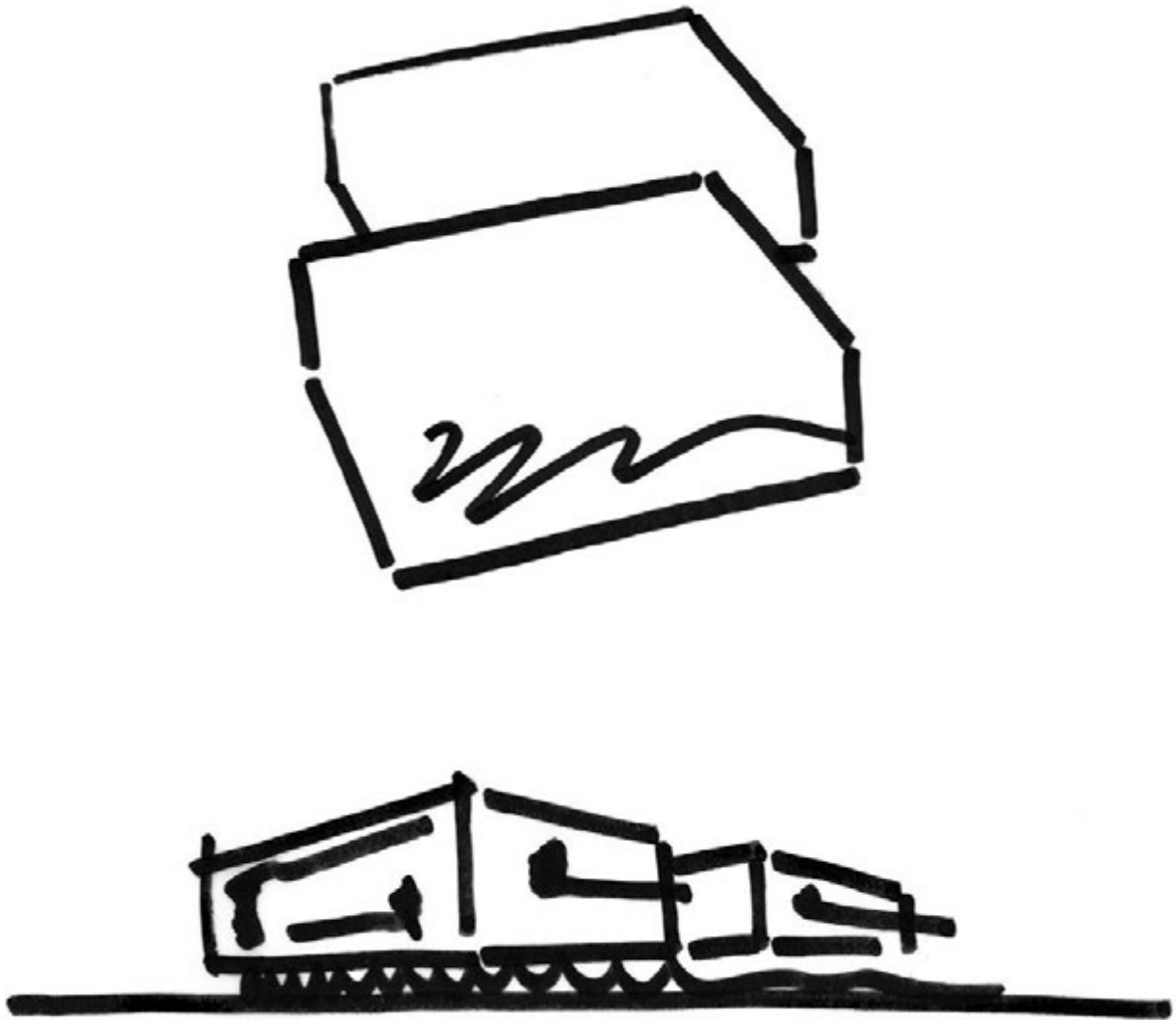
volumul etajelor și parter marchează accesele principale în clădire și, în același timp, servește drept parasolar. De asemenea, ea semnalizează trecerea de la zona publică de la parter – cu săli de conferințe, ballroom, food court și health center – spre zonele de birouri de la nivelurile superioare. Lobby-ul central și scările secundare, dispuse eficient pe etaj, facilitează diviziunea și amenajarea spațiilor de birouri în funcție de nevoile utilizatorilor.

În partea superioară a fiecărei clădiri, deasupra cornișei, a fost prevăzut un sistem de gard „verde” ce integrează obiectul de arhitectură în sit și, în același timp, maschează instalațiile montate pe acoperiș.

Ansamblul este prevăzut cu BMS, precum și cu sistem de recirculare a apei și sistem de încălzire a acestuia cu panouri solare. În ceea ce privește aprovizionarea cu apă, aceasta se face, parțial, prin intermediul unui puț de mare adâncime.

PROIECT: ALPHA STUDIO (PT) / GRAPHTECH (DE),
arhitecți: Maria Pitrescu, Vlad Cavarnali, Sergiu Simion /
Răzvan Barbeli, Laurențiu Morar

FINALIZAT: 2011

GOLDEN BLITZ CENTER

Situat în Piața Danny Huwe – cunoscută mai bine drept „intersecția Răzoare”, una dintre cele mai aglomerate ale Capitalei – imobilul Golden Blitz Center are o suprafață desfășurată de 4 163 mp, dezvoltată pe 7 niveluri, dintre care două subterane. Proporțiile, retragerile și tratarea fațadelor contribuie la perceperea ei drept o prezență plăcută, neagresivă din punct de vedere vizual.

Principala funcțiune este cea de birouri, la care se adaugă la parter un showroom și o cafenea. Cele două niveluri din subsol sunt destinate locurilor de parcare, fiind accesate printr-un lift special. Stâlpii metalici de rezistență au fost finisați în alb, pe secțiuni rotundă, fiind astfel mai discreți și mai eleganți.

Construcția prezintă o retragere destul de mare față de nodul rutier, în fața ei rezultând un spațiu verde generos, amenajat cu gazon, care o lasă să „respire”. Fațada de Est (spre intersecție) este vitrată, în timp ce fațada de Vest este preponderent opacă, prezentând doar ferestre tip bandou. Pe Nord și Sud, cele câteva zone vitrate sunt grupate pe verticală, într-un bandou finisat diferit, ce elansează volumul. Suprafața tip cortină este vibrată prin utilizarea unor panouri mici de lemn și a profilelor metalice în dreptul plăcilor dintre etaje, subliniind orizontalitatea și contribuind la modularea fațadei.

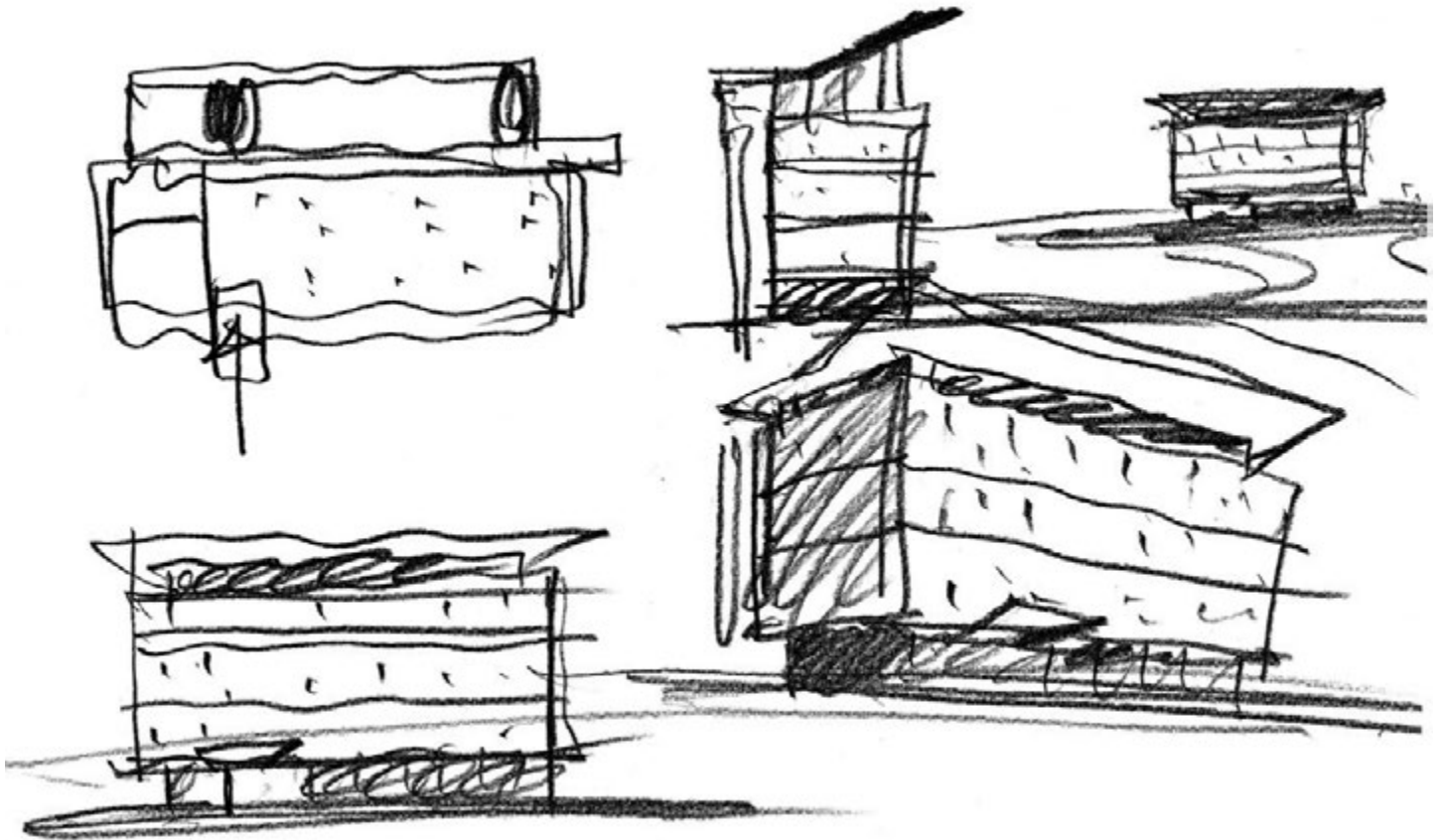
Pe timp de noapte, acestea delimitează bandouri înguste întunecate care, împreună cu inserțiile de lemn, creionează desenul nocturn al fațadei. Copertina oferă imobilului o dinamică aparte, iar senzația de imponderabilitate este sporită de retragerea parterului și a ultimului nivel.

Accesul principal, asimetric, este orientat spre sensul giratoriu, iar cele secundare spre str. Răzoare, respectiv Bd. Geniului. La nivel formal, volumetria pornește de la un plan dreptunghiular, la care se adaugă retrageri, avansări ale corpului vitrat, rotiri de linii (latura de sud nu este paralelă cu cea de nord, ci cu str. Răzoare), alternări de finisaje. Din punct de vedere funcțional, fiecare nivel este organizat în două zone: pe latura de vest sunt dispuse preponderent funcțiuni secundare, în timp ce spre est sunt dispuse spațiile de birouri – deschise, specifice temei de proiectare. Finisajele de interior împrumută din materialele utilizate la exterior: vopsitorie albă, parchet.

PROIECT: ARTLINE, arhitect Radu Teacă

COLABORATORI: arh. Peter Marx, arh. Raluca Velescu, arh. Liviu Fabian, arh. Mihail Cârstoiu

FINALIZAT: 2011

CRYSTAL TOWER

Proiect câștigător al Anualei de Arhitectură București 2012, secțiunea „Arhitectură. Categoria Social-Culturale”, Crystal Tower a primit, în același an, și titlul de „Proiectul Verde al Anului” din partea RoGBC (Romanian Green Building Council).

Acest lucru a fost posibil grație gestionării inteligente și inovatoare a sistemelor de încălzire și ventilație, care, împreună cu fațada din sticlă în sistem double-skin – prima de acest fel din România – au condus la un regim de funcționare cu numai 65% din energia utilizată de o clădire similară (99,70 kWh/PE/mp/an, în loc de 153,94 kWh/PE/mp/an).

Fațada din sticlă double-skin permite circulația permanentă a aerului între cele două straturi ale anvelopantei, generând un microclimat intermediar în imediata vecinătate a spațiilor interioare, care protejează clădirea de temperaturile extreme din mediul urban. Sistemul de ventilație VRV II – cu volum de refrigerant variabil – dozează agentul frigorific și, implicit, puterea de încălzire sau răcire, în funcție de necesitățile fiecărui spațiu, eliminând consumurile excesive aferente pornirii și opririi instalației. Sistemul BMS (Building Management System) controlează toate aspectele de confort și securitate și garantează eficiența funcționării echipamentelor în vederea obținerii unei ambianțe optime și a utilizării unui minim de resurse. Din punct de vedere arhitectural, clădirea este un

imens cristal, fațetat asimetric și tridimensional pe întreaga înălțime, ce creează impresia de formațiune naturală, organică.

Parterul este ocupat de lobby, recepție, holul ascensoarelor, scara din sticlă structurală care duce la etajul întâi și de un spațiu separat destinat agenției bancare, accesibil din exterior. Etajul întâi cuprinde trei săli de conferințe, o sală de ședințe, garderoba și bufetul. Zonele de birouri sunt amenajate ca open-space-uri perimetrare, cu lumina naturală în toate spațiile. Etajul al 14-lea cuprinde un centru de wellness, în timp ce etajul al 15-lea găzduiește un restaurant-lounge. Deasupra ultimului nivel a fost amenajat un heliport. Parcările și spațiile tehnice sunt rezolvate în cele patru subsoluri, iar la nivelul solului se regăsesc locuri de parcare suplimentare pentru autoturismele vizitatorilor. Crystal Tower demonstrează că eficiența energetică poate fi realizată și în condițiile unui sit urban dificil, iar un design de calitate poate transforma o clădire mono-volum într-o prezență puternică și interesantă pentru oraș.

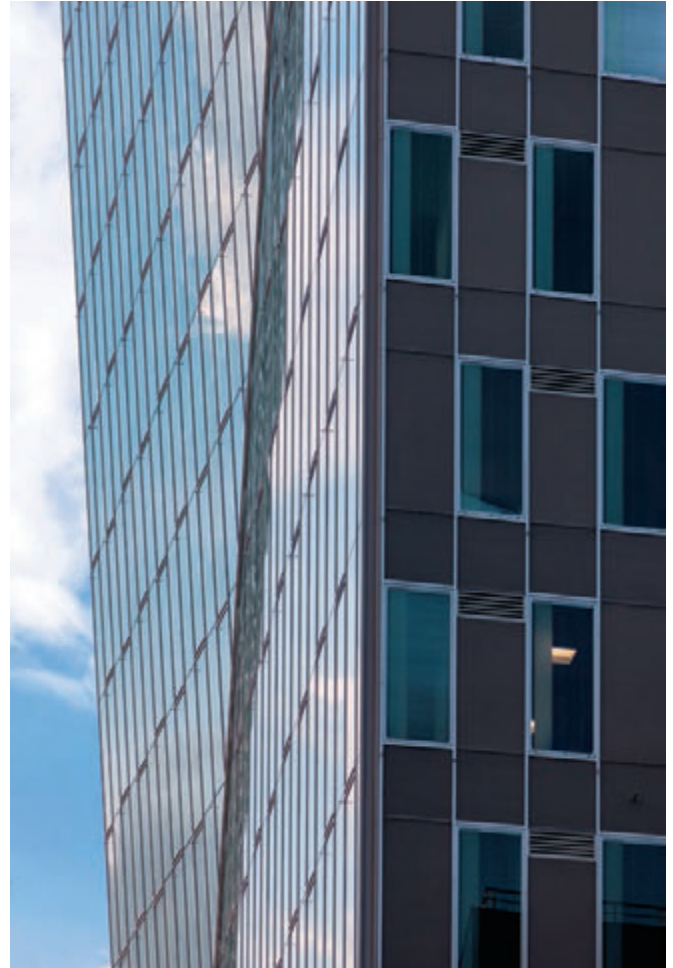
PROIECT: AMV GROUP, arhitect: Adrian Spirescu

COLABORATORI: arh. Cosmin Popa, arh. Marina Raicopol, arh. Lucica Miț, arh. Daniela Spirescu, arh. Cristian Prisecaru

FINALIZAT: 2012

SKY TOWER

Clădirea de birouri Sky Tower, în prezent cea mai înaltă construcție din București, este nu numai un obiectiv arhitectural de impact în peisajul urban, ci stabilește și noi standarde de reprezentativitate pentru companiile atente la imaginea lor publică.

Cu 37 de etaje, ea reușește să redefinească linia de orizont a orașului, oferind totodată o perspectivă modernă asupra confortului și eficienței energetice. Situată în partea de nord a Bucureștiului, mai precis în zona Floreasca, în cadrul unui centru multifuncțional care constituie deja un pol important în zona de afaceri a capitalei, clădirea se dovedește un element urban spectaculos, capăt de perspectivă pentru mai multe trasee importante din oraș.

Arhitecții austrieci Armin Fuchs și Franz Janz, împreună cu echipa biroului Baumarc Proiect din România, au reușit să creeze o siluetă arhitecturală simplă, dar de efect, un proiect care răspunde celor mai înalte standarde estetice și tehnologice.

Și, mai mult decât atât s-a reușit realizarea unui reper din sticlă care nu se transformă într-o seră insuportabilă în timpul verii.

Clădirea eliptică este structurată vertical într-o serie de elemente transparente, translucide și opace, care creează un efect vizual dinamic, dar care reflectă

totodată o anumită zonificare funcțională și un set de cerințe de eficiență energetică.

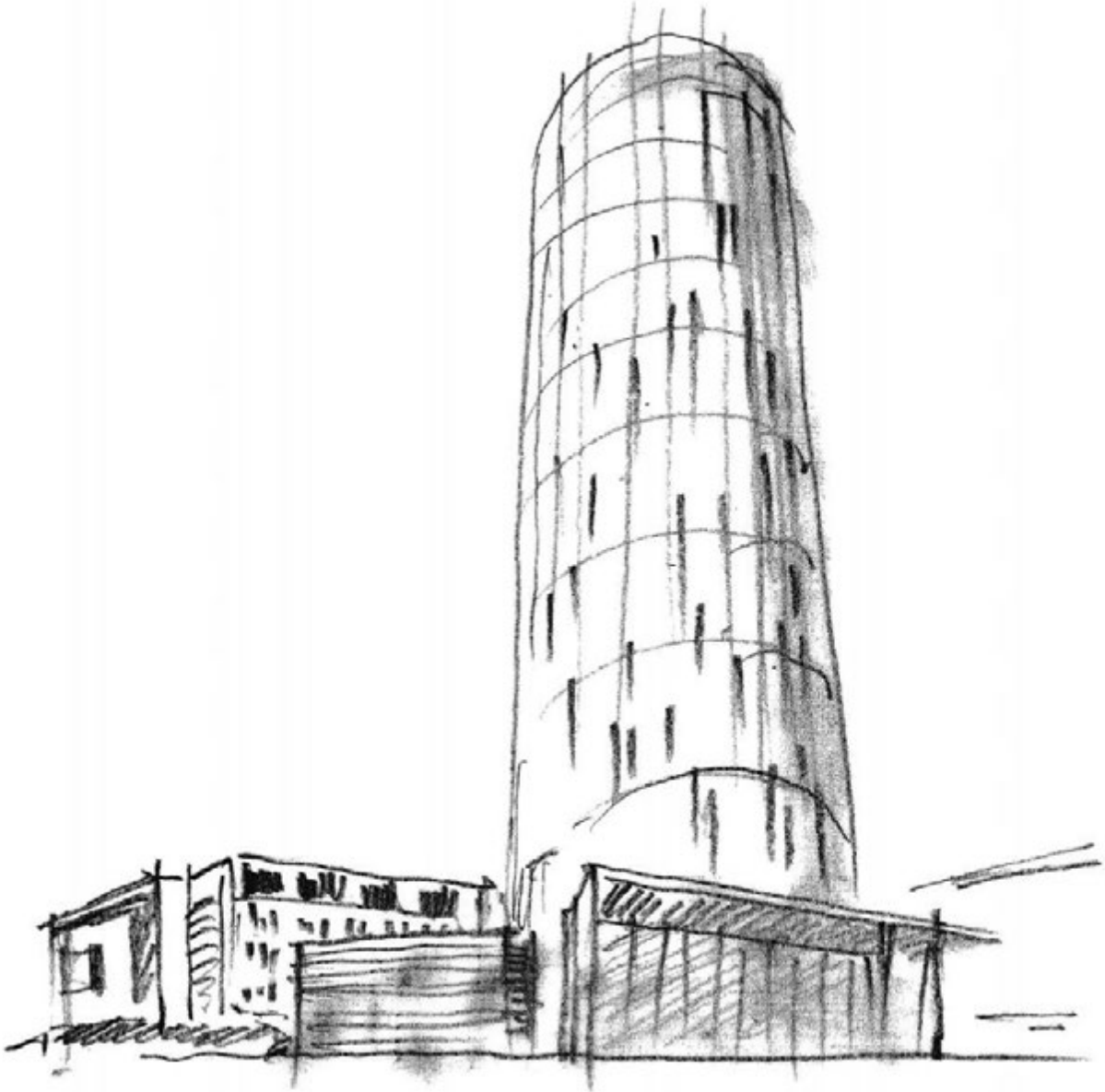
La primul nivel al clădirii se remarcă un lobby de dimensiuni generoase cu grădini verticale și o zonă de acces către lifturile de mare viteză, cu ajutorul cărora se poate ajunge la ultimul etaj al clădirii într-un timp record de 30 de secunde.

Fațada de sticlă Sky Tower oferă un nivel ridicat de confort și contribuie la un consum energetic scăzut. Elementele din metal se îmbină armonios cu vitrajele eficiente, care reflectă căldura solară și menține o temperatură scăzută în interior, asigurând un mediu de lucru plăcut și micșorând costurile de întreținere. Sky Tower funcționează în baza sistemului BMS (Building Management System) și este protejată prin adoptarea Security Management System (SMS). De asemenea, parcarea acoperă o suprafață de peste 12 000 mp.

PROIECT: HOFFMAN & JANZ ZT GMBH, arhitecți:
Armin Fuchs, arh. Franz Janz

COAUTORI: BAUMARC PROIECT, arh. Mihai Eftenie,
arh. Mihaela Muscaliuc, arh. Ioana Bărbăntan,
arh. Vlad Eftenie

FINALIZAT: 2012

MONOLIT SQUARE

Clădirea Monolit poate părea, la o primă vedere, brutală și arogantă, dar, asemenea structurii catalizatoare a evoluției, din romanul Odissea Spațială 2001, care a constituit o sursă de inspirație pentru arhitecți, ea își dezvăluie subtilitatea în mod treptat. Astfel, departe de a fi invaziv, volumul se dovedește a fi rezultatul unei atente negocieri între concluzii urbanistice, vecinătatea parcului și constrângeri funcționale.

Din perspectiva țesutului urban, clădirea se situează într-o zonă prestigioasă a Capitalei, în apropiere de Piața Charles de Gaulle, și integrează cele două configurații vecine: de o parte, peretele cortină al unei clădiri de birouri și, de cealaltă, fațada plină și prelucrată a unui imobil rezidențial. Integrarea a fost posibilă prin transformarea volumului major al construcției în fundal neutru și transparent și configurarea peretelui cortină fără elemente orizontale pe înălțimea nivelului.

În același timp, monolitul se detașează și impune ordine, stabilitate și rigoare, atât prin forma sa, cât și prin folosirea granitului negru, mineral natural și prețios, ce subliniază ideea de soliditate. Forța statică a structurii este completată de tăieturile ferestrelor, ce aduc o notă de dinamism.

Acestea, reprezentări stilizate ale fisurilor care apar, cu timpul, în formațiuni de piatră, sunt amplasate atent, pentru a permite contactul vizual constant cu exteriorul. La etajul cinci, volumul major transparent se retrage din prisma neagră, creând terase cu perspective asupra întregii zone de nord a orașului.

Rampele de acces decupate dintr-o dală masivă de granit, prezența vegetalului și mascarea ingenioasă a instalațiilor sunt elemente ce marchează comunicarea cu contextul urban. La baza monolitului se regăsesc două deschideri vitrate, iar decupajul zonei de acces este marcat de un portal din Corian alb.

În spațiul recepției, granitul este înlocuit cu ardezie neagră cu finisare naturală, iar biroul de recepție formează, împreună cu porțiuni de perete, plafon și pardoseală un portal luminos.

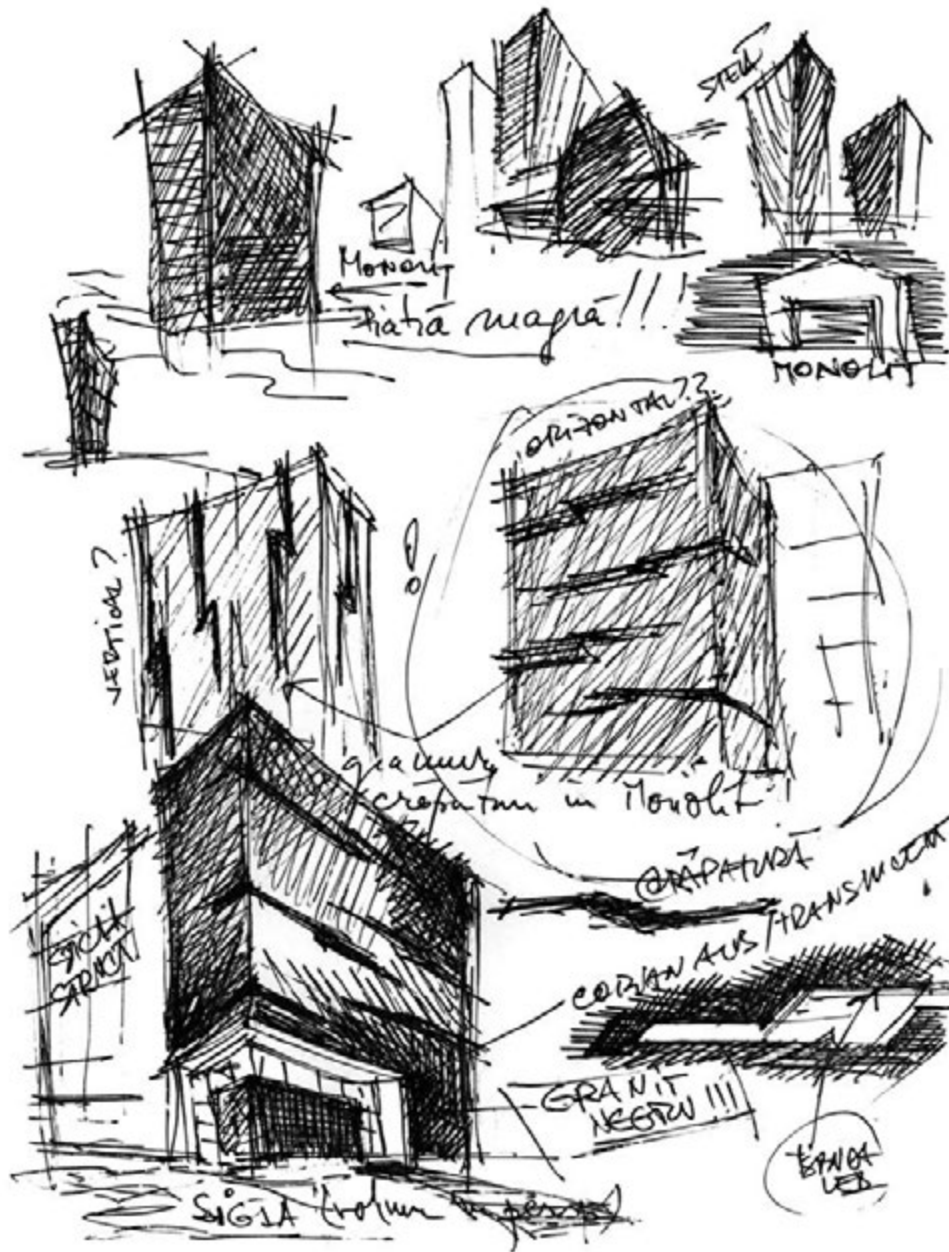
În configurarea spațiului interior, s-a urmărit maximizarea suprafețelor, pe o tramă generată de constrângerile impuse de rezolvarea parcării subterane, iar zonele de birouri au fost dispuse în jurul unui nod central de circulație.

Prin puritatea formei, claritatea proporțiilor și adaptarea riguroasă la context, Monolit exprimă dorința de a fi văzut în acord cu teritoriul, pentru a deveni un răgaz, un simbol al căutării ordinii în haosul urban.

PROIECT ANVELOPANTĂ: IGLOO ARCHITECTURE, arhitecți: Bruno Andreșoiu, Adrian Ciocăzanu, Ana Dinuță, George Barbu, Andrei Creangă

PROIECTANT GENERAL: ORO DESIGN, arhitecți: Oana Rădulescu, Gilda Ciobotărașu, Răzvan Salomia

FINALIZAT: 2012

FLOREASCA CITY CENTER OFFICE

Situat într-o zonă a Capitalei care se anunță a fi următorul punct de interes pe lista dezvoltatorilor imobiliari, noul sediu principal al Raiffeisen Bank, în regim 2S + P + 6E, cu o suprafață totală construită de 22 700 mp se constituie într-o reprezentare elocventă în limbaj arhitectural a valorilor companiei – încredere, inovație și transparență.

Fiind vorba despre o companie cu o viziune clară, bazată pe dinamism și oferirea de servicii de cea mai înaltă calitate prin inovare constantă în domeniul său, orientată spre oferirea de servicii personalizate, corespunzătoare nevoilor specifice ale fiecărui client și, implicit, deschisă către dialogul cu acesta, noua clădire trebuia să comunice cu succes aceste valori.

Prin urmare, principala prioritate a arhitecților a fost optimizarea și lărgirea deschiderilor structurale. Pentru fațade, arhitecții au conceput o structură modelată pe același modul folosit pentru partițiile de birou, care sugerează activitatea desfășurată în interior.

Fațada principală este dominată de jocul dintre elementele pline și cele transparente, care numai la o primă vedere ar putea părea aleator, el fiind, în realitate, rezultatul unei negocieri foarte atente, ce are scopul de a maximiza cantitatea de lumină naturală care pătrunde în interior, prin crearea unei țesături filtrante.

Volumul general apare ca suspendat deasupra solului și este marcat, în partea centrală a fațadei principale, de un chenar cu marginile colorate în nuanța de galben a companiei, accent ludic ce confirmă, încă o dată, ideea de deschidere, pozitivitate și încredere.

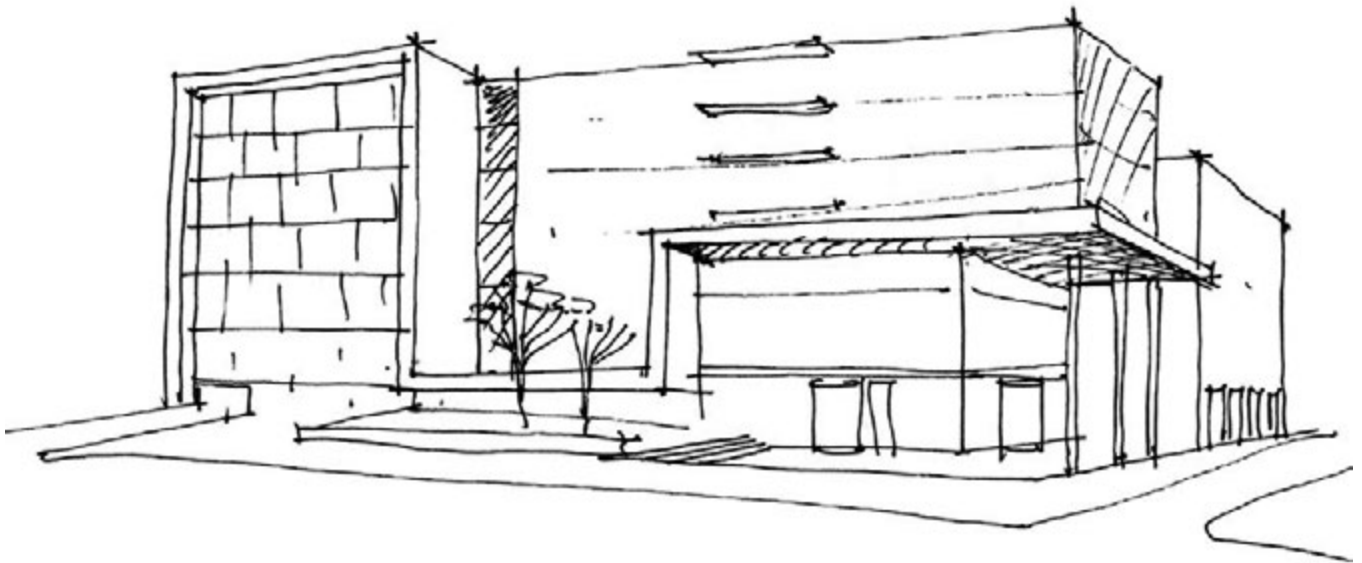
Fiecare etaj are o suprafață de 2 500 mp, iar layout-ul flexibil poate acomoda scheme diverse de amenajare interioară. Spațiile de lucru au fost gândite în așa fel încât să aibă dimensiunea și orientarea optime pentru a permite fiecărui angajat să se bucure de lumina naturală.

Accesul principal în clădire este marcat de o copertină ieșită în consolă, care îl întâmpină pe vizitator cu texturi hi-tech, contemporane și prețioase.

Acestea contrastează în mod plăcut cu piatra și lemnul din holul de intrare, care aduc o notă de căldură.

PROIECT: ECOPOLIS ARCHITECTURE GROUP
(DECO ARCHITECTS STUDIO/CONTACT STUDIO),
arhitecți: Ioana Olivia Tarbă, George Cristescu,
Marius Danciu

FINALIZAT: 2012

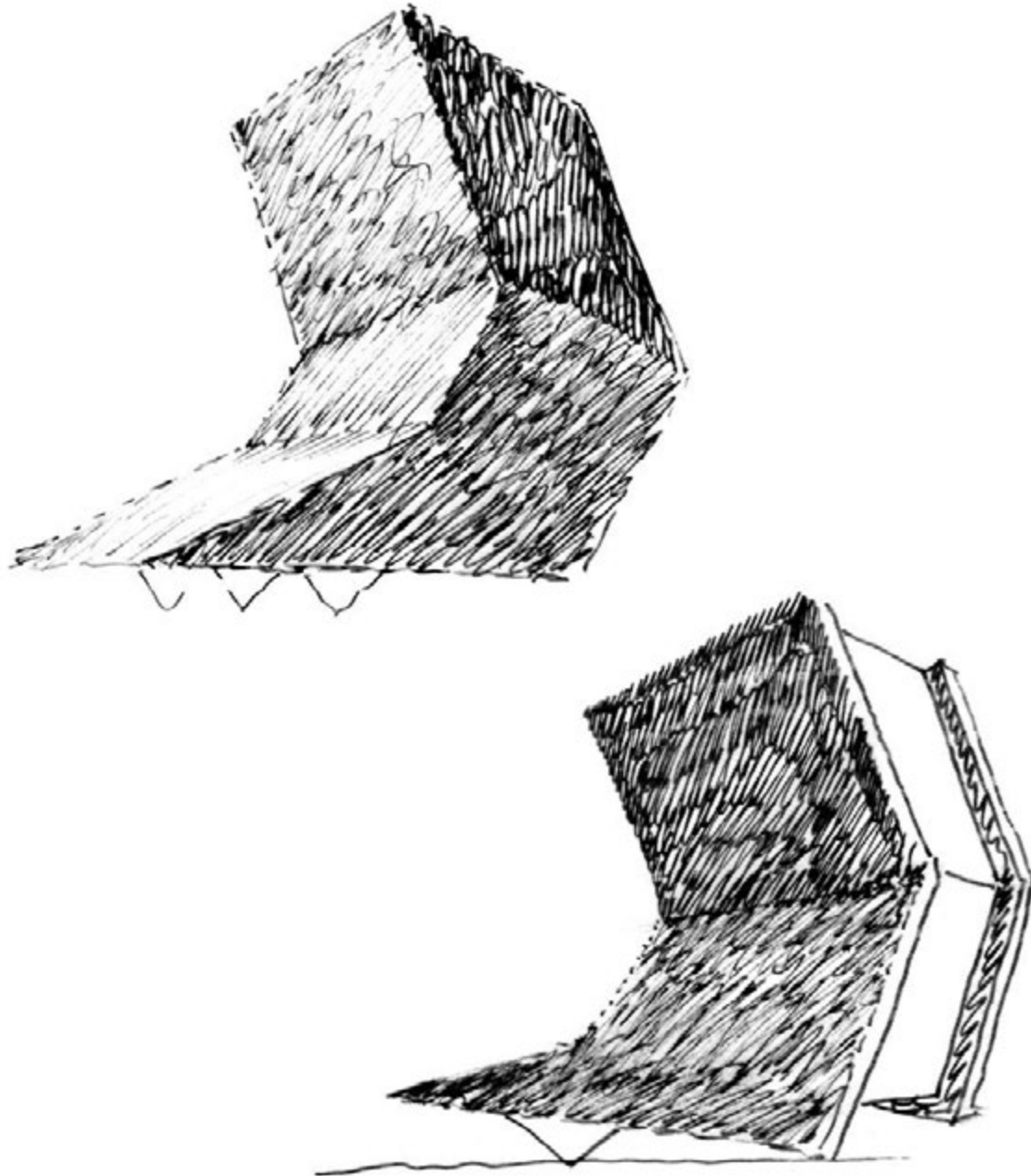
SEDIUL UNICREDIT ȚIRIAC BANK

Ca sediu principal al unei instituții financiare de prestigiu, clădirea trebuia să ilustreze atât prezența în oraș a acesteia printr-un obiect de arhitectură cu o identitate puternică, cât și rolul său în societate. Prin urmare, traducerea în limbaj arhitectural a aspirațiilor privind identitatea corporatistă a constituit principala provocare a acestui proiect, care a încercat să depășească simplitatea unui gest formal purtând sigla companiei și să se adreseze unui demers mai profund. Amplasată pe Bulevardul Expoziției, în apropiere de Piața Presei Libere, clădirea UniCredit relaționează la nivel vizual cu cele două turnuri ce alcătuiesc complexul City Gate. Orientarea spre nord, intrarea în oraș și prezența Pavilionului Expoziției au influențat, de asemenea, deciziile privind configurația clădirii. În timp ce compoziția City Gate este definită de dualitate și axialitate, poziționarea excentrică a sediului UniCredit față de axele majore ale accesului în capitală au determinat folosirea translatării, torsionării și deplasării ca unelte de alcătuire a volumului noii clădiri. În urma acestui proces au rezultat spații dinamice atât în interior, respectiv în atrium, cât și în piațeta acoperită ce reprezintă accesul principal.

Dacă în cazul turnurilor, dualitatea volumelor a facilitat atât crearea unor spații urbane dinamice, cât și iluzia mișcării sugerate de relația volumetrică a celor două clădiri, aici aceleași deziderate au fost realizate prin conformarea unui singur corp de clădire.

Structura de oțel și anvelopa exterioară devin, în cazul UniCredit Țiriac Bank, unelte cu care clădirea își modelează silueta și își marchează spațiile. Prin faptul că volumul său se definește prin poziția față de vectori importanți ai orașului și generează spații de utilitate publică, clădirea devine o structură eminemant urbană. Astfel, discursul despre axialitate și excentricitate, început odată cu City Gate, este continuat în acest proiect folosind un alt tip de argumente arhitecturale.

PROIECT: WESTFOURTH ARCHITECTURE, arhitecți:
Vlad Arsene, Călin Negoescu, Onar Gerelioglu, Silviu Chițu, Karoly Markos
FINALIZAT: 2012

LSG HEAD OFFICE BUILDING

Situată în vecinătatea unei intersecții, clădirea este compusă din două volume care se întrepătrund, se intersectează și tind să iasă în față – volumul negru, spre strada de acces, iar cel alb, spre Bulevardul Ion Mihalache, principalul punct de percepție al imobilului. Parterul este liber, următoarele patru niveluri respectă cornișa impusă de regulamente, iar ultimele două etaje sunt retrase, astfel încât proporția, predominant verticală în realitate, este adusă la un raport vizual foarte apropiat de pătrat.

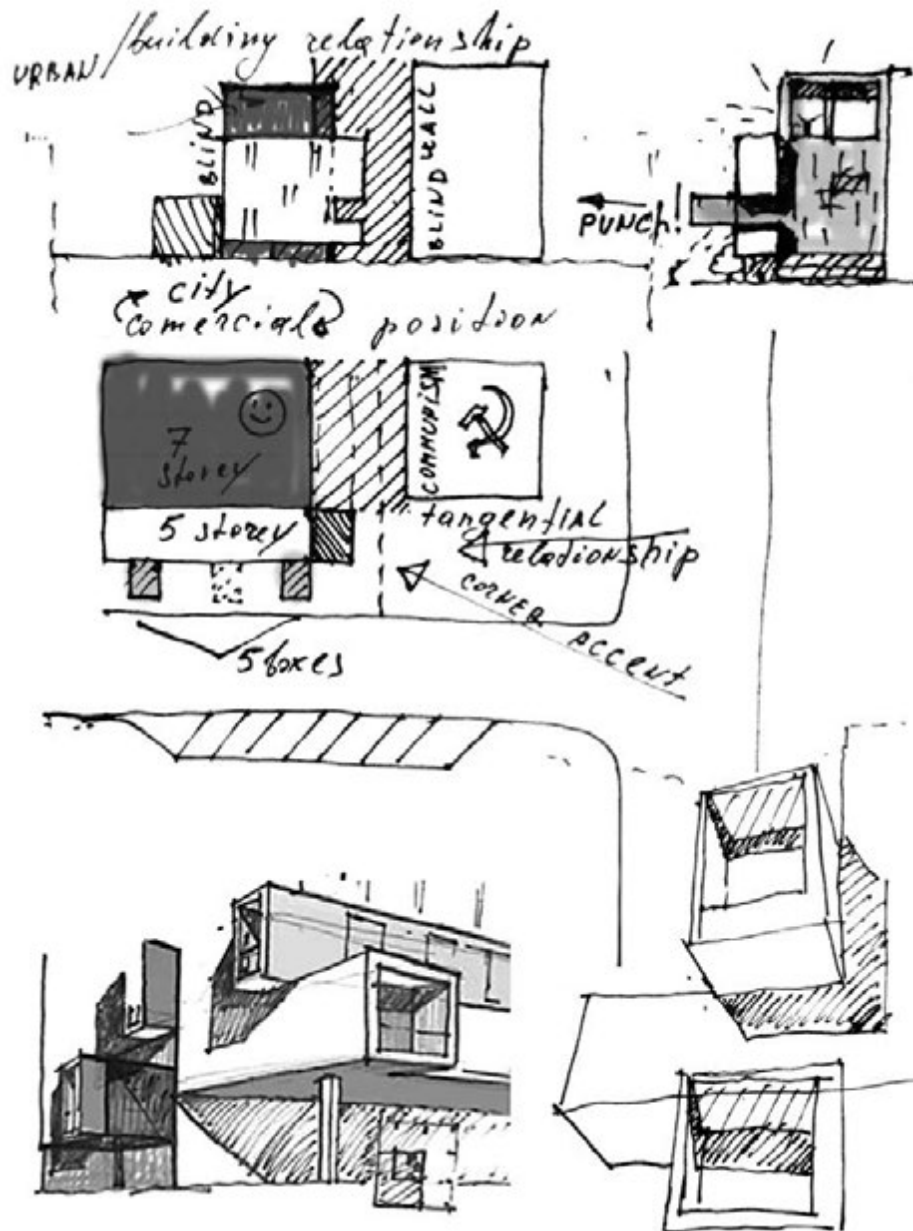
Corpul negru este aliniat la fațada blocului de locuințe din imediata vecinătate, în timp ce volumul alb iese în față acesteia și devine elementul-semnal al clădirii. Ambele volume se prelungesc către cele două străzi prin logii acoperite care se proiectează pe fațade asemenea unor cuburi în consolă. Tratarea acestora – placaje plane, simple, din tablă albă sau neagră – este detaliată cu inventivitate, minimizând grosimea vizibilă a muchiilor și dematerializând elementele structurale prin introducerea de fante și perforații luminoase și colorate. Noaptea, logiile devin corpuri de iluminat urbane, al căror regim de culoare este dictat de sistemul BMS al clădirii. În timpul zilei, terasele sunt animate discret de plăcările colorate ale intradosului și lateralelor – roșii pentru volumul alb și verzi pentru volumul negru.

Situate în umbră și în plan secund, acestea nu afectează caracterul sobru al clădirii. Suprafețele albe și negre constituie fundalul pe care se proiectează balcoanele și sunt punctate de ferestre verticale pe toată înălțimea nivelului, variabile de la un etaj la altul.

Rolul LSG ca beneficiar și proiectant de instalații și-a spus cuvântul în momentul alegerii sistemelor cu cel mai înalt grad de eficiență energetică – panouri fotovoltaice pe învelitoare, imperceptibile de la nivelul străzii, care asigură energia necesară funcționării tuturor echipamentelor, iluminatul exclusiv cu LED, termoizolarea supradimensionată – vitraje triple și izolații de 15 cm care minimizează pierderile de căldură între interior și exterior. Clădirea LSG demonstrează astfel, că designul eficient energetic și noile tehnologii sunt compatibile și recomandabile chiar și în cazul unei localizări în centrul aglomerat al orașului, pe un teren de dimensiuni mici, fără a influența imaginea de ansamblu a clădirii și fără a necesita compromisuri din punctul de vedere al conceptului arhitectural.

PROIECT: URBAN OFFICE, arhitecți: Lilian Captari, Iana Captari

FINALIZAT: 2013

CSDA SIRIULUI

Amplasat în nordul Bucureștiului, Centrul de Sprijinire și Dezvoltare a Afacerilor Siriului (CSDA Siriului) se bucură de o situație favorabilă la scara orașului, într-o zonă aflată în plină dezvoltare.

Fațada este caracterizată de o compoziție echilibrată, în care verticala golurilor din lateralul fațadei principale este contrabalansată de dominanta orizontală a zonei centrale, susținută de succesiunea brise-soleil-urilor metalice, de punerea în evidență a muchiilor planșeelor, de textura tablei ondulate și de cele trei ferestre în bandă de mari dimensiuni. Acestea din urmă puntează cele trei elemente cu rol de accent ale fațadei principale – „cutiile” finisate cu panouri tip Trespa.

Din punct de vedere cromatic, volumul negru al balcoanelor și tabla ondulantă de aceeași culoare se detașează pe fundalul alb al câmpului fațadei. Cele trei „cutii”, de culoare galbenă, precum și panourile verticale ce se desprind din zonele vitrate ale fațadelor laterale reprezintă elementele de contrast care articulează, din punct de vedere cromatic, volumul construit. În amenajarea spațiilor interioare, o atenție deosebită a fost acordată zonei de lobby, ce beneficiază de o desfășurare parietală a unui tapet de mari dimensiuni, cu o grafică realizată special pentru acest proiect. Elemente din cromatica exterioară se regăsesc și în acest spațiu, contribuind la specificitatea configurării sale.

De asemenea, proiectul a avut în vedere asigurarea egalității de șanse între utilizatori, a eficienței energetice (controlul iluminării și supraîncălzirii, BMS, dotări și utilaje cu niveluri de performanță energetică sporită) și, implicit, a protecției mediului, precum și implementarea celor mai noi tehnologii informaționale (de comunicare voce și date și de gestiune tehnică a funcționării construcției).

Schema de finanțare a investiției prin fonduri europene a impus configurarea spațiilor pentru nevoile întreprinderilor mici și mijlocii, suprafața închirială a fiecărui nivel putând fi divizată în numeroase unități autonome, cu suprafețe adaptate nevoilor IMM-urilor (80-160 mp). Fiecare unitate are acces la o serie de dotări comune – grupuri sanitare și săli de întruniri pe nivel, precum și servicii de interes comun la etajul 1 al clădirii.

PROIECT: ZEBRA 3 & POINT ZERO, arhitecți: Alexandru Călin (șef proiect), Vlad Drăghescu (coautor), Toader Popescu, Daniel Bondar

FINALIZAT: 2013

THE OFFICE

Proiectat pentru a se încadra în categoria „Excellent” a sistemului BREEAM, cel mai nou centru de afaceri al Clujului se distinge printr-o volumetrie puternică în total acord cu țesutul urban din care face parte. Compus din trei volume principale gândite pentru a fi realizate în etape succesive, ansamblul The Office se deschide către oraș prin două curți interioare liber accesibile, devenind un nou punct de atracție urban.

Parterul, ocupat în mare parte de funcțiuni publice – comerț, servicii, cafenele și sedii de firme –, beneficiază de caracterul deschis al spațiilor exterioare, atractive pentru vizitatori.

Spațiile publice ale celor două curți interioare sunt anunțate de retragerea fațadei principale pe jumătate din lungime, ce generează o piațetă pietonală care funcționează în tandem cu platforma Centrului Cultural, aflată în diagonală pe partea opusă a bulevardului. Intrarea este anunțată de portalul cu înălțimea a trei niveluri, care se repetă la fiecare dintre cele trei volume, invitând către explorarea ansamblului în profunzime.

Pasajele astfel obținute reiau tema gangurilor din vechiul Cluj, într-un gest familiar și, în același timp, simbolic. Ansamblul dezvoltat pe orizontală păstrează un aspect monolit, discret la nivelul siluetei urbane, în timp ce nivelul al șaselea oferă o perspectivă spectaculoasă asupra orașului istoric.

Pereții-cortină delimitează în plan un contur fațetat, cu efecte notabile asupra volumetriei pe care o aduc

la scară umană și asupra percepției vizuale pe care o fletează prin imperfecțiunea unghiurilor.

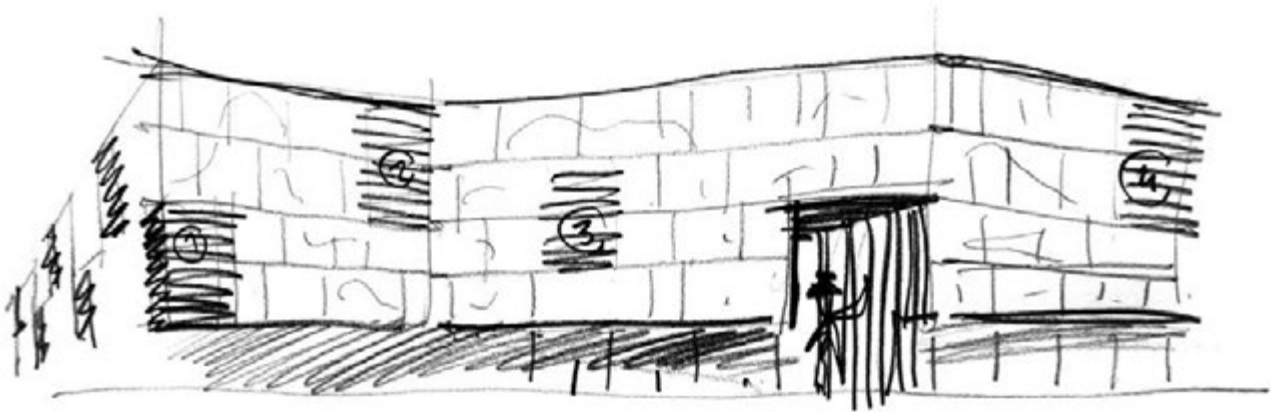
Fațadele de Sud și Vest sunt tratate cu sisteme duble de pereți-cortină și elemente de umbră. Logiile dedicate pauzelor de lucru sunt prezente la fiecare nivel, în puncte diferite ale planului, și umbrite cu parasolare ceramice. În avantajul pietonilor, circulațiile auto sunt complet separate de aleile amenajate, fiind limitate la conturul parcelei. Accesele la cele două subsoluri de parcare, poziționate pe cele două fațade laterale, sunt ventilate și desfumate natural prin curțile de lumină. Cele 540 de locuri pentru biciclete și stația de transport în comun încurajează mobilitatea alternativă și ecologică pentru angajații birourilor.

Sistemul BMS și soluțiile de ultimă oră pentru instalații asigură o economie semnificativă de energie electrică și apă potabilă. Terasale verzi de deasupra etajului și spațiile plantate din cele două curți interioare întregesc imaginea de respect față de mediu.

PROIECT: ANDREESCU & GAIVORONSKI,
arhitect: Vlad Gaivoronschi

COLABORATORI: arh. Szabo Andrea Katalin,
arh. Dan Damian, arh. Alexandru Mălăescu,
arh. Mihai Ungur, arh. Dan M. Munteanu,
arh. Alina Georgescu, arh. Bogdan Raț

FINALIZAT: 2013

eu cred în ceo cu repiște
 orizontale (pe fiecare nivel co la CPE 3-5)
 în cu logu pe verticală /
 — laia mai apare n. numărul ferestrelor care se
 deschid !!!

CITY BUSINESS CENTRE

Clădirea de birouri, comerț și servicii amplasată pe latura vestică a Pieței 700 din Timișoara a reprezentat prima etapă a proiectului City Business Centre, care conține cinci clădiri, adăpostind funcțiuni diferite.

O atenție deosebită a fost acordată elementelor de landscaping, fiind evidentă în relieful stratificat al ansamblului, cu terase înverzite și circulabile peste mezanin. Acesta din urmă este definit ca dominantă orizontală a întregii compoziții, integrând cele cinci clădiri. Aspectul fațadelor se bazează pe un joc de materialități la nivelul fiecărui strat: jaluzelele ceramice fixe tip Creaton în dreptul logiilor și al întregului mezanin și jaluzelele de sticlă serigrafată mobile, cu senzori și motorașe electrice pe restul fațadelor. Structura este prevăzută cu un sistem inteligent de management și control (BMS) al pierderilor energetice, bazat pe principiul activ al senzorilor de fațadă ce comandă închiderea sau deschiderea jaluzelelor de sticlă în funcție de parametrii climatici. Noaptea, clădirea se trezește la o nouă viață datorită luminării artificiale indirecte a lamelor de sticlă ale fațadei după trei scenarii diferite, coordonate de sistemul BMS, structura reafirmându-și, astfel, rolul de reper urban.

La interior, clădirea se caracterizează printr-o serie de zone cu o identitate puternică, aparte, precum holul-lobby, cu a sa „orgă de sticlă”, scara în cascadă de peste

planul înclinat de deasupra rampei de acces către parcare, terasa înverzită de la etajul întâi și cea cu pardoseală de scânduri de lemn exotic de la nivelul penthouse-ului.

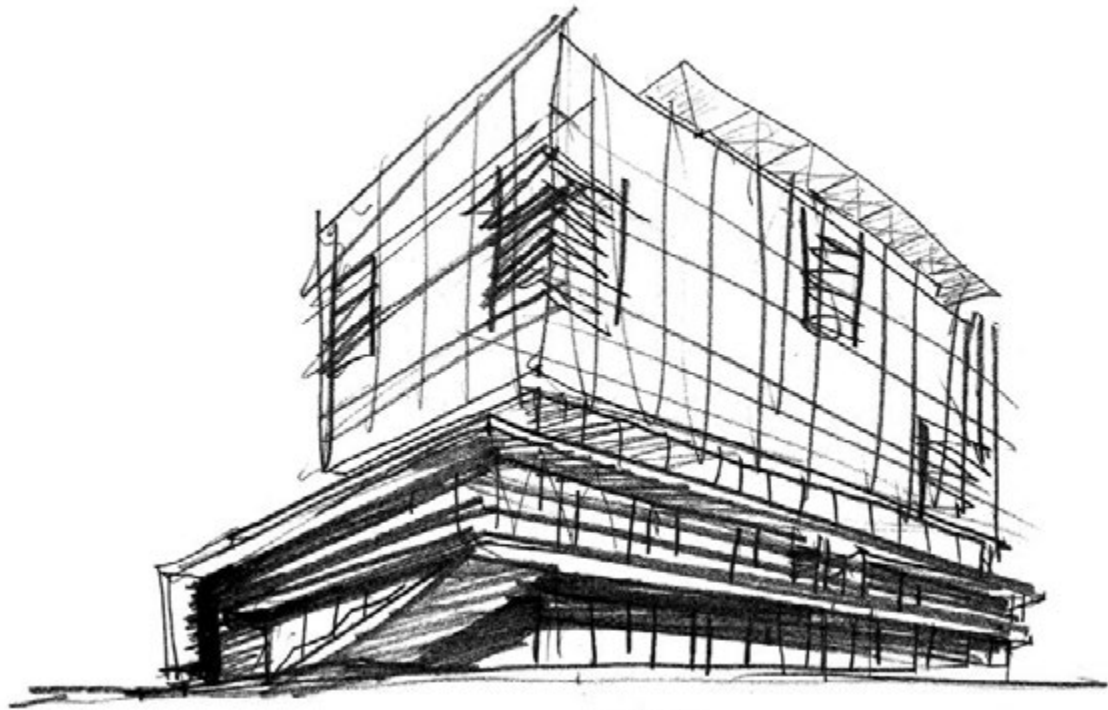
Structura amplă a stâlpilor de beton cu armătură rigidă și a grinzilor metalice ajurate cu deschideri de până la 11 metri au permis o flexibilitate maximă a spațiilor de birouri organizate în jurul nucleului central. A fost stabilit, de asemenea, un raport optim între spațiile de servicii și cele deservite, fapt ce a generat un maximum de suprafață închirială la nivel de birouri clasă A, după normele europene (înălțime de aproape 3 metri, pardoseală flotantă, aproape 1 000 mp/nivel etc.).

Suprafața clădirii este de 10 500 mp, iar proiectul finalizat ocupă aproximativ 60 000 mp, cuprinzând și cele 600 locuri de parcare în subsol, la care se vor adăuga curțile atrium și galeria pietonală care va realiza legătura dintre toate punctele ansamblului, ca o veritabilă coloană vertebrală.

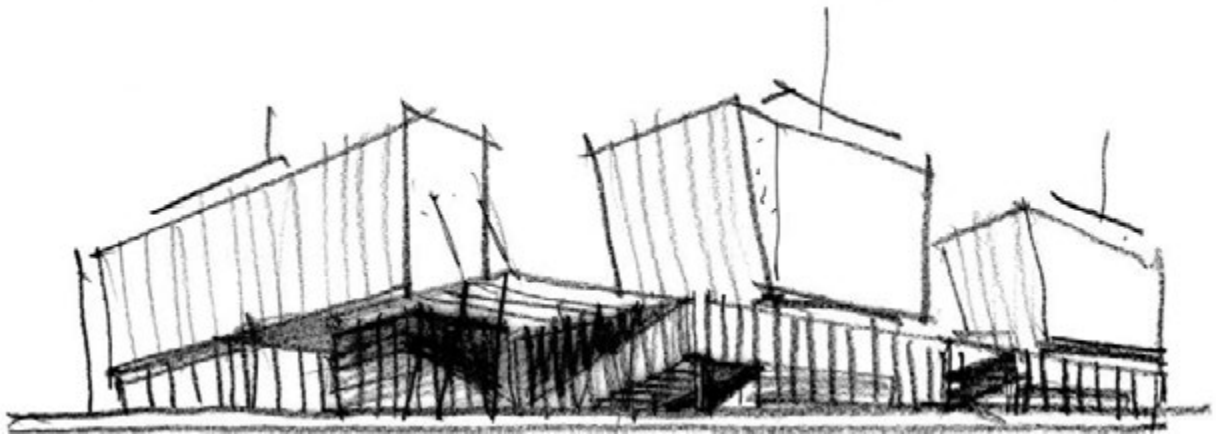
PROIECT: ANDREESCU & GAIvoronschi,
arhitecți: Vlad Gaivoronschi, Dan M. Munteanu (coautor)

COLABORATORI: arh. Andrea Katalin Szabo, arh. Dan Damian, arh. Maja Baldea, stud. arh. Alexandru Malaescu, stud. arh. Iulia Frățilă

FINALIZAT: 2014

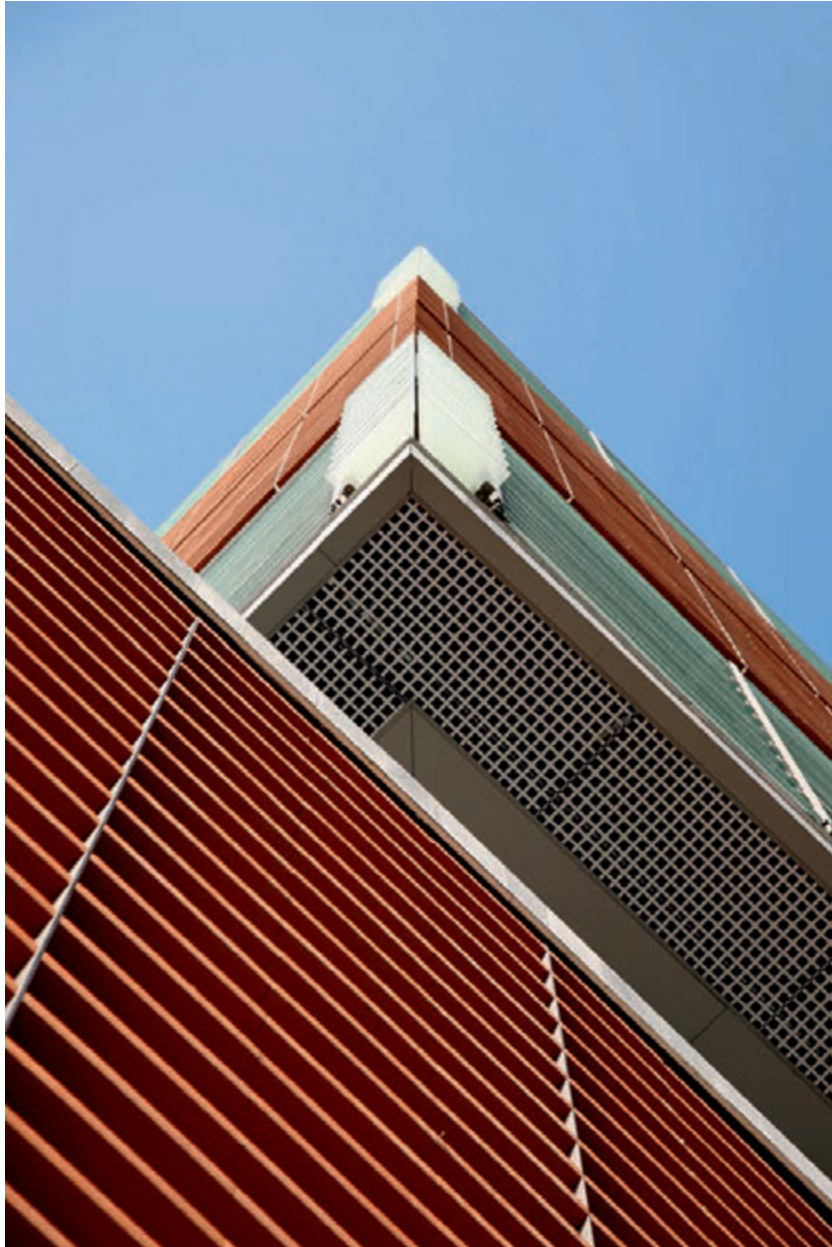
Grüch

URBAN SPACES

În ceea ce privește locuirea colectivă în București, pe lângă dorința de a oferi alternative pentru blocurile socialiste, gri din așa-numitele cartiere-dormitor, unul dintre aspectele cele mai importante și problematice este densificarea rapidă a zonei centrale. Deși densitatea poate fi văzută ca o formă de sustenabilitate, relația, de multe ori fragilă, dintre locuirea într-un cartier vechi și creșterea densității ar putea, în unele cazuri, afecta caracteristicile actuale ale unui loc. Proiectul Urban Spaces urmărește să ofere un răspuns pertinent la această problemă. Structura joacă rolul de mediator între diferite mărimi și densități, într-un cartier destul de central, caracterizat de străzi mici, parcele lungi, înguste și un amestec de clădiri vechi și noi de toate tipurile și scările.

De asemenea, proiectul propune un tip de locuire adecvată pentru centrul unei capitale europene contemporane – un loc în care spațiile relativ mici și densitatea sunt completate de diversitate și spații comune generoase, interioare și exterioare. Cele 77 de locuințe variază de la studiouri la apartamente cu patru camere, fiecare dintre ele pe unul, două sau chiar trei etaje, având curți private și balcoane/terase de diferite dimensiuni. La parter au fost prevăzute mai multe spații comerciale și ateliere de închiriat, spre stradă și spre curtea interioară.

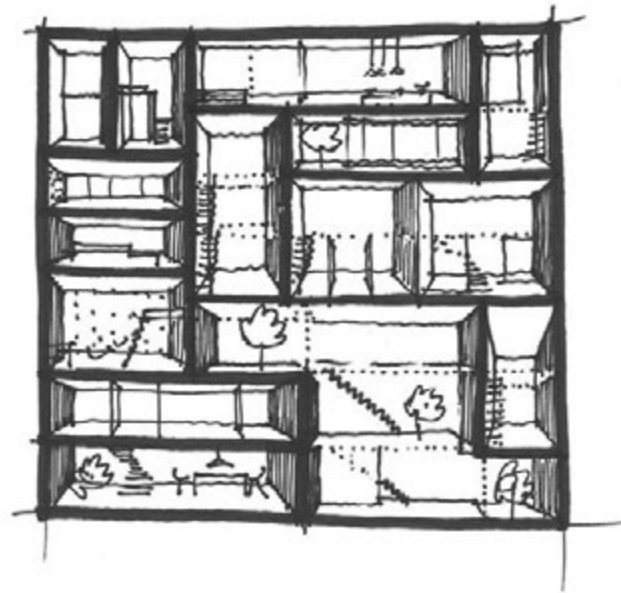
Un alt aspect urmărit a fost sustenabilitatea clădirii din punctul de vedere al materialelor și sistemelor folosite. Printre măsurile luate în acest scop se numără utilizarea fațadei ventilate și a suprafețelor vitrate largi, introducerea unui sistem de încălzire solară a apei, folosirea sistemelor eficiente de umbrire și prevederea unor spații verzi generoase.

Multe dintre apartamente au dublă orientare, suprafețele vitrate fiind atent studiate pentru a profita de lumina naturală și a reduce consumul de energie necesar pentru încălzire și răcire.

Toate aceste elemente au dus la nominalizarea proiectului la titlul de „Proiectul verde al anului 2015” de către Romanian Green Building Council, la acordarea premiului secțiunii arhitectură, categoria locuințe, al Anualei de Arhitectură București 2014 și la nominalizarea ca proiect finalist al World Architecture Festival 2014, secțiunea Housing și al Premiul Uniunii Europene pentru Arhitectură Contemporană – Mies. van der Rohe, 2015.

PROIECT: ADNBA, arhitecți: Andrei Șerbescu, Adrian Untaru, Claudiu Forgaci, Valentina Țigără, Bogdan Brădățeanu, Simina Ignat

FINALIZAT: 2014

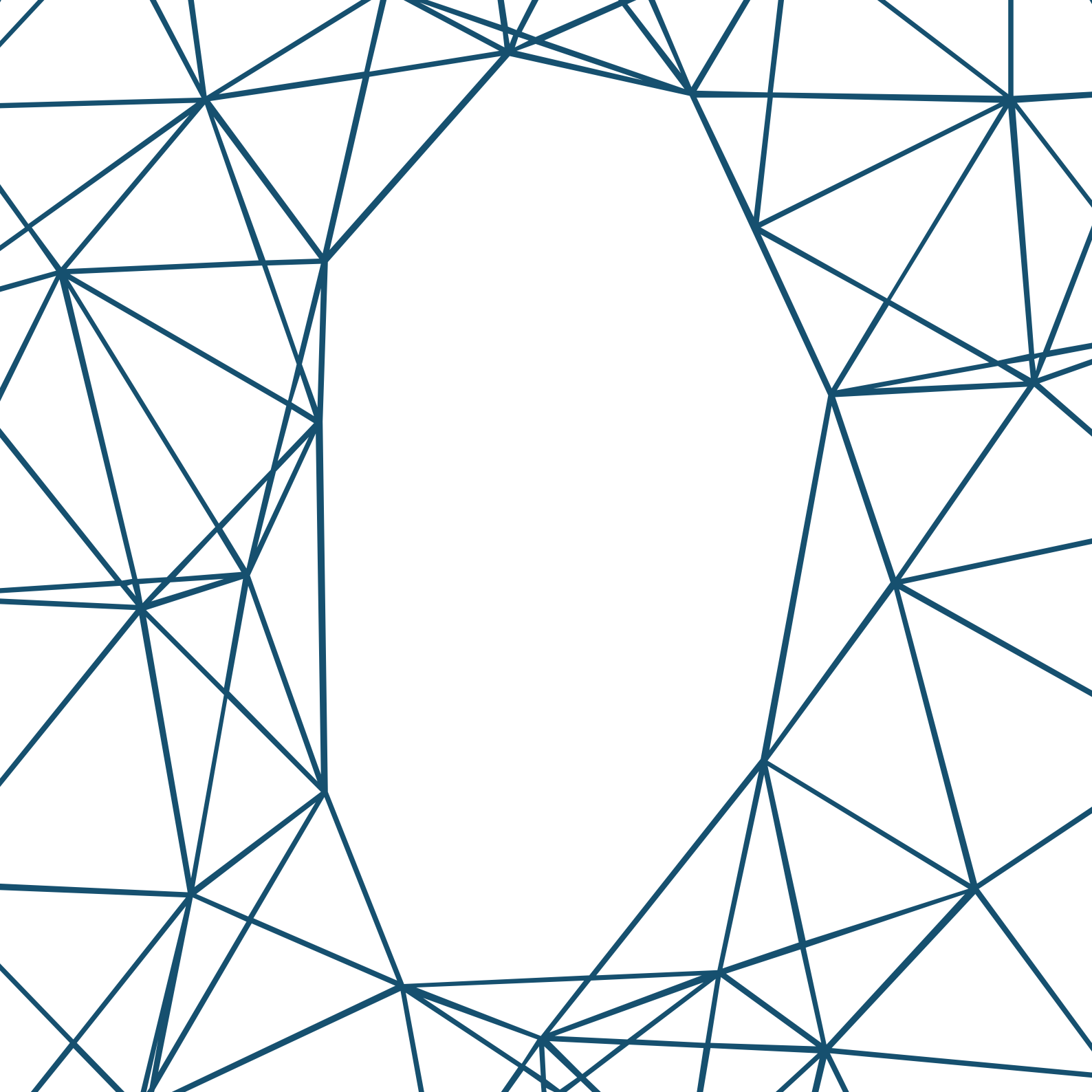

The background is a low-poly, abstract geometric pattern composed of numerous triangles in various shades of blue, ranging from light sky blue to dark navy blue. The triangles are arranged in a non-uniform, overlapping manner, creating a faceted, crystalline effect. The overall composition is modern and minimalist.

www.alukoenigstahl.ro